

เพื่อเรียกความกล้าคืนมา อิคูโนะจึงทำสัญญากับเด็กคนอื่นๆในโรงเรียน
 แม้แต่เรียวกะก็ถูกทำหายด้วย ส่วนชิราทาคิที่เห็นความฉลาดกลัว
 ของลูกสาว จึงคิดจะลงมือกับคิตาโนด้วยตนเอง แถมท้ายเล่มกับ
 วิกรรมของหนุ่มผมทองสุดซ่า ทาเคฮิสะ

ISBN 974-254-061-6

9 789742 540616

TAV-007 35 บาท

Thai language edition.
 For distribution and sale in Thailand only.
 จัดพิมพ์เป็นภาษาไทย เพื่อจำหน่ายภายในประเทศไทยเท่านั้น

พิมพ์ที่ ศูนย์การพิมพ์เนชั่นกรุ๊ป
 44 หมู่ 10 ถ.บางนา-ตราด กม.4.5 บางนา กรุงเทพฯ 10260
 โทรศัพท์ 0-2325-5555

ชุดของหัวใจ

7

Norihiro Yagi

35.

NED COMICS

ลิขสิทธิ์ถือโดย SHUEISHA Inc.

เหนือหัวใจ

โลงศพของผู้ชนะ

7

Norihiro Yagi

35.

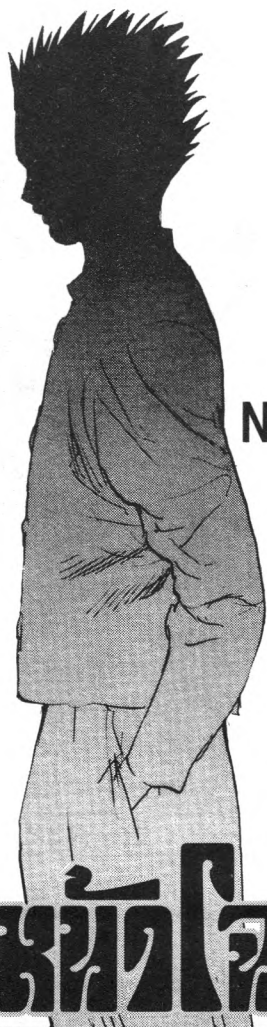
Norihiro Yagi

ความเป็นจริงกับจินตนาการ
 ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นสิ่งที่
 ขัดแย้งกันอยู่เสมอ แต่ทว่า
 ในความเป็นจริงที่ไม่มีจินตนา
 การนั้น จะไม่มีความก้าวหน้า
 และจินตนาการที่ละเลยความ
 เป็นจริงก็เปล่าประโยชน์
 อีกเช่นกัน ภายในโลกของ
 ความเป็นจริงนี้ พลังแห่ง
 จินตนาการนี้แหละเป็นที่มา
 ของการขับเคลื่อนคนเรา
 และพลังที่ทำให้จินตนาการ
 เป็นความจริงก็คือความมานะ
 อุตทน ซึ่งเกิดขึ้นในโลกของ
 ความเป็นจริงนั่นเอง

ผมคิดว่าการหลอมรวมกัน
 ของความเป็นจริงกับจินตนา
 การนี้แหละที่เป็นอุดมคติ

★ การ์ตูนเรื่องนี้เป็นเรื่องที่แต่งขึ้น ไม่เกี่ยวข้องกับบุคคล
สมมติ หรือเหตุการณ์จริงแต่ประการใดทั้งสิ้น

โลกศพ
ของ
ผู้ชนะ

NORIHIRO
YAGI

ศพของผู้ชนะ

7

MAIN

คิตาโน่ เชอิจิโร่

เด็กหนุ่มหัวใจเทวดา
ไปหน้าปีศาจ ซึนเป็นขาใหญ่
ร.ร.ม.ปลาวงเฮติคุดังหน้าตา
ทันทีที่จ้างเข้ามา
แม่ตกคนเข้าใจผิดต่างๆนาๆ
เขาก็ง้อสนุกกับชีวิตในโรงเรียน

ชิราทาคิ อิกุโนะ

ลูกสาวของชิราทาคิ
เข้ามาเรียนที่ร.ร.ม.ปลาวงเฮติคุดู
เพื่อคว่ำคิตาโน่แทนพ่อ
แต่ทว่า อัดแน่นเรื่องซางด:
ไม่เลือกหน้า เพื่อขจัดความกลัว
ที่มีต่อคิตาโน่ในดวง

ชิราทานิ

ครูแนะแนวพิเศษ
ที่คณะ:นรรวมการศึกษา
ส่งตัวมาปราบคิตาโน่ในดวง
ตามคำร้องขอ
ของครูใหญ่

CAST

คุโรตะ เซคิจิ

อดีตกาโชชูร.ม.ปลางเฮคิคุ
ตอนนี้เป็นเจ้าของร้าน "เบอร์ 2"
อยู่กับลูกน้อง 2 คนเสมอ
ซึ่งไม่แท้โรฝีมือ
หลงรักเรียวโกะอย่างเลื่อง

โองิสึ ทาคาชิ

เรียงตัวเองว่า "งอนนักบู"
หมายงตาเท้อชิทาโชชูร.ส.เฮคิคุ
กระเซางทีจะต่อสู้อีกแต่ใน
แม้ว่าจะแพ้อีกครั้งก็ลุกขึ้น
ขึ้นหงัดสู้
แต่หลงคิดว่าคุโรดะคือซาโชชู

โคอิโซ เรียวโกะ

สาวลวงนักบู
เรียงวิชาต่อสู้อุดเก่า
ลาจโคอิโซมาจากพ่อ
เป็นคนเดียวที่รู้ว่า
ติงาโนะดุงนิสยังดี อ่อนโงน
และมีพรสวรรค์ในการต่อสู้อ

VOL.7

CONTENTS

ACT. 32 อีดูโนะบ้าเลือด — 7

ACT. 33 โสภคพบของผู้นะ — 39

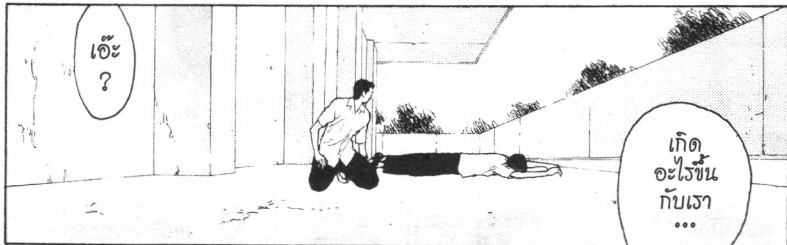
ACT. 34 เรื่องที่ว่าจะชนะ — 81

ACT. 35 บั้นปลายการต่อสู้ — 112

พิเศษท้ายเล่ม เรื่องของทาเคอิจิ 145

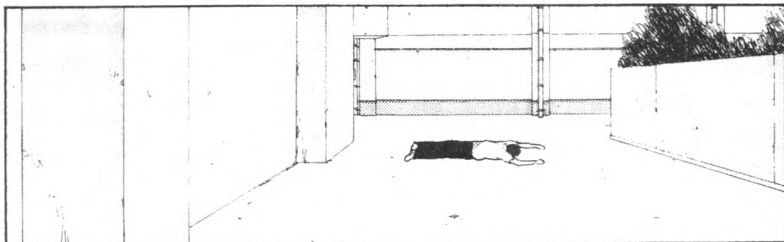
หน้า ๑๖๖

ACT. 32 อิคุโนะบ้ำเลือด

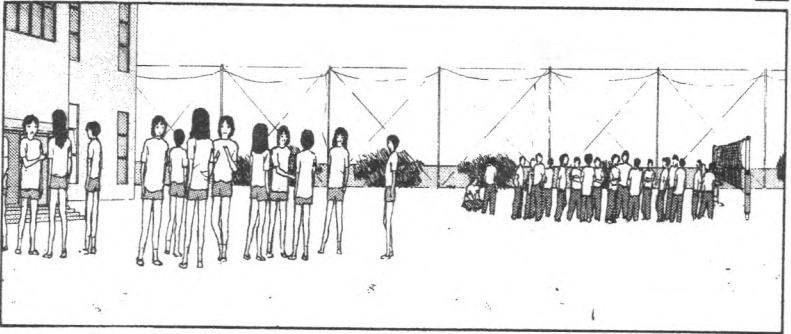

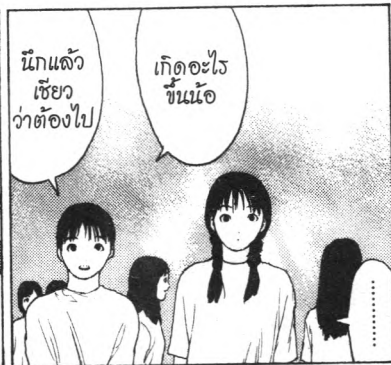
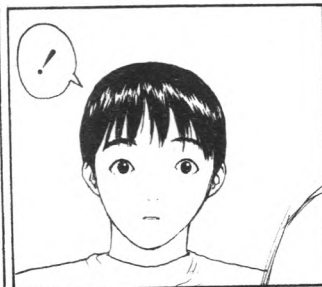
ทา
...

อะไรกัน
วะเนี่ย
!?

ACT. 32

อิดุโนะบ้าเลือด

อ้าว
ครูมูรดาจะมี
ก็ถูกพาตัวไป
เหวอ

บอกรีเปล่า
ว่าเกิด
อะไรขึ้น?

ไม่รู้

พาตัวครูพละ
ไปใน
สงสัย
เกิดเรื่อง
ทะเลาะวิวาท

ลัด
เส้น
น้ำ

ให้เรียน
วิชา
พละ
เองด้วย

กินข้าว
กัน
ดีกว่า

เออ

เรียวกะ
พวกเราก็
ไปกินน้ำส้ม
กันละ

นั่นสิ

ไม่มี
อะไรทำ
นี่

!

โห้...
โดดเรียน
รีไปจ๊ะ

คน
เดียว?

เด็กเก
สินะ

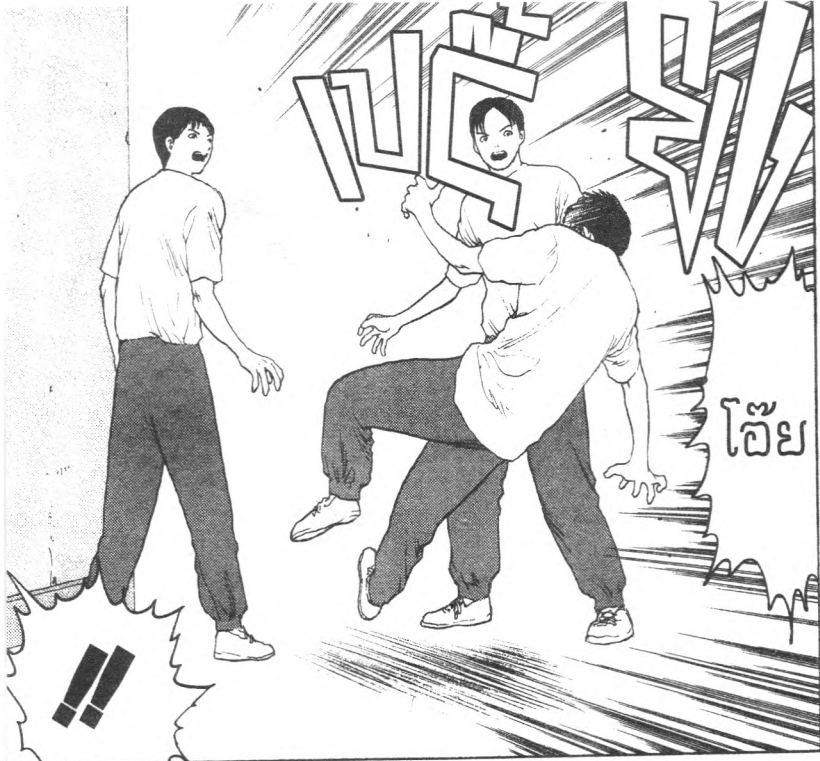

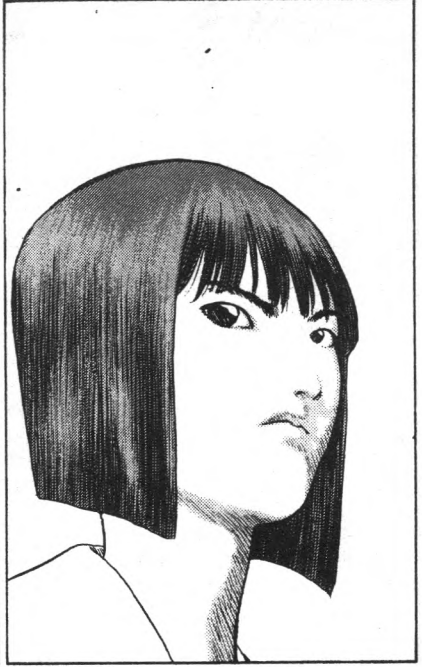
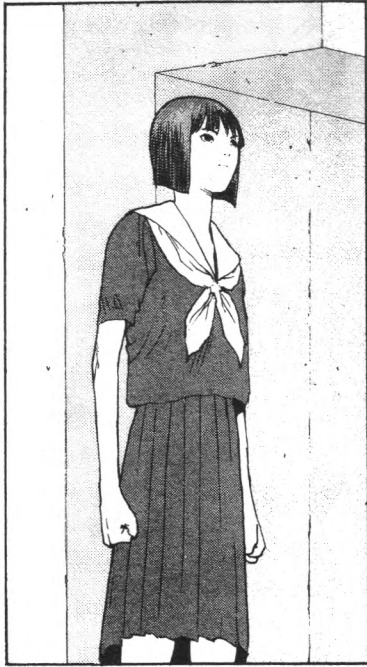
เฮ้?
ฉันแหง
?

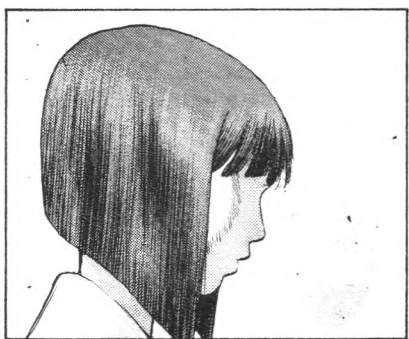
ไม่เคยชกต่อย
แต่คิดว่า
ไม่ย่อย
เหมือนกัน

ก็เก่ง
นะ
แหละ

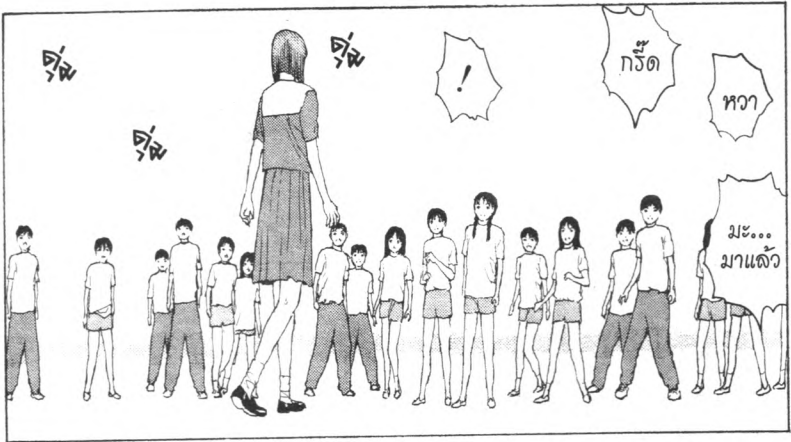
!

เก่ง
สมตัว
นะ
...

ต้อง
อย่างนี้สิ
...

ไปสิ
ไปสิ

เฮ้อ
...

เดี๋ยวเถอะ
ทำอะไร
อยู่นะ

!

นี่
คนที่ใส่
เครื่องแบบ
นักเรียน
ตรงนั้น
!

เฮอะ
มานี่ซิ

แต่ถึงยังไง
เรียวกะ
ก็ไม่ได้ฉลาดवाद
กับใคร
ในโรงเรียน

แหม
อยู่แล้ว

แบบนี้
ถ้าได้ต่อสู้กับ
ดิทาโนคุม
เด็กคนนั้น
คงชอบเค้
ด้วยละมัง

พูด
เรื่องตลก
อะไรยะ

อาจ
ต่างกัน
แค่
รูปแบบ
ก็ได้
...

ที่เมื่อก่อน
เข้าไปซัด
กับเด็กเกเร
ไม่เลือกหน้า
...

และที่เกาะติด
การแพ้นะ
กับดิทาโนคุม
ทำเค้สู้
ตั้งหลายหน

เป็นเพราะฉัน
อยากพิสูจน์
ความแข็งแกร่ง
ของตัวเอง
...

เฮซี
เข้ามา
แบบ
เมื่อวานนี้

สู้กัน
ให้เต็มที่
ซัด
กันไปเลย

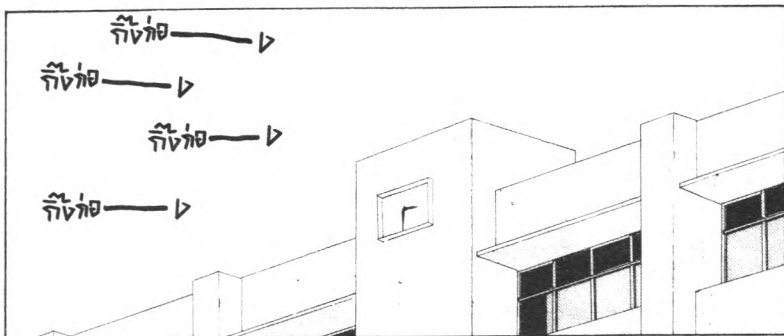
ดี
มาก

เป็น
คู่ต่อสู้ที่ดี
สำหรับ
ปิดท้าย

ดิทาโนคุม
ช่วยฉัน
ไว้
...

แล้ว
คนที่
จะช่วย
เด็กคนนั้นได้
ก็คือ...

พยายาม
เกาะกลุ่ม
กัน
กลับบ้าน
ละ

แล้วก็
อีกอย่าง
แต่ยัง
ยืนยัน
ไม่ได้
...

ดูเหมือน
เจ้า
อันธพาลนั้น
อาจจะเป็น
ผู้หญิงด้วย

ยังไงก็
ขอให้ทุกคน
ระวังตัวไว้

เล่น
ผู้ชาย
กว่า
สิบคน
เซียววี
...

สงสัย
ฝีมือร้ายกาจ
น่าดูเลย
นะครับ

ปัง

แต่ว่า
อันธพาล
อาจเป็น
ผู้หญิง
เนี่ย

1 หญิง
ล้มชาย
10
กว่าคน
โตที่ไหน

ต้อง
เป็น
ผู้ชาย
แน่ๆ

ไม่น่า
จะเป็น
ผู้หญิง

หา!
กะแล้ว
ดิตาโน้ซัง
ก็คิด
แบบนี้

แต่ได้ยินเรื่องตะกี้
ก็มองออกว่า
มันอยู่ในฐานะของ
ผู้เยี่ยมยุทธ์ในการต่อสู้
ไม่ใช่ผู้หญิง

อันธพาล
หมายถึง
ผู้ชาย
ที่ใช้
ความ
รุนแรง

ถ้าเป็น
ผู้หญิง
ในแง่ของคำ
ก็เพื่อน
นะสิ

มะ...
ไม่ได้
หมาย
ความ
อย่าง
นั้น
...

ดิตา
โน้ซัง

ดิฉันไม่เคย
อ่อนโยน
คงไม่ชก
เด็กผู้หญิง

ดังนั้น
ต่อให้เค้าว
สู้กับแม่นั้น
ก็ไม่ชนะ
หรอก

แต่ถึงยังไง
ฉันก็ไม่อยากให้
ดิฉันไม่เคย
เข้าไปพัวพัน
กับการ
ทะเลาะวิวาท

ตัวเอง
ก็รอบคอบ
ไปจนถึงงูเลมอ
อึ้งแล้ว

แต่ว่า
...

อย่าห่วงนักเลย
ไม่ใช่เรื่องใหญ่
เรื่องโตอะไร

คิดว่า
เป็นการประลอง
ของ 2 สำนัก
นอกเวทีก็ได้

เรื่องแบบนี้
ใครจะไป
รู้จัก

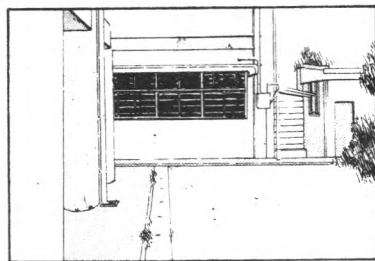
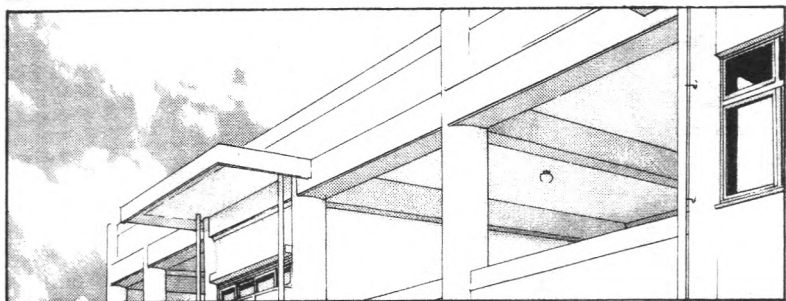
ฮึ...
เทอ
...

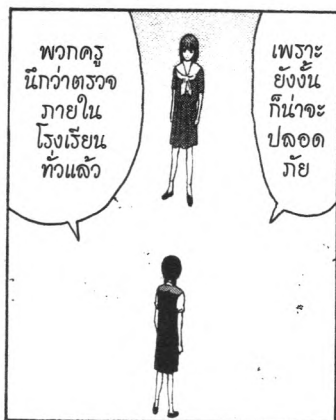

อย่าทำ
บ้าๆ
ล่ะ

ไม่ต้อง
ห่วงนำ
ถ้าจวนตัว
ฉันจะหนี

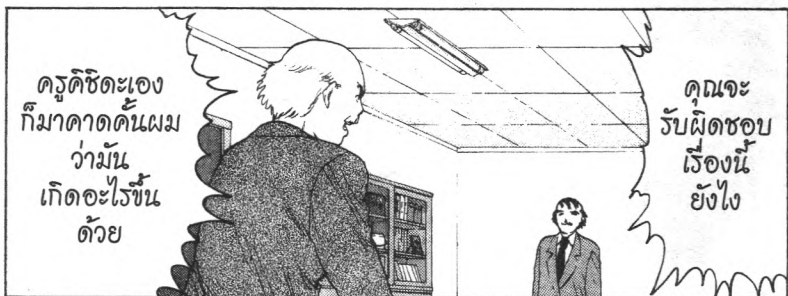
ฉันวิ่งหนี
ไวจะตาย
...

ACT. 33 โลงศพของผู้ชนะ

เรียก
ตำรวจมา
ตีเมียครับ

อธิบายเรื่องราว
แล้วให้คุณ
ความประพฤติ
ลูกสาวของผม
โทษฐาน
ใช้ความรุนแรง

เรื่อง
จะได้จบ
แค่นั้น

ACT. 33

โลงศพของผู้ชนะ

เฮ้ ...
อ๊ะ ...

แต่ว่า ...

เรื่องที่เด็ก
นักเรียน
หญิง
ม.ปลาย
แค่คนเดียว
ล้มผู้ชาย
สิบกว่าคน
ได้เนี่ย
ไม่รู้ตำรวจ
จะเชื่อ
รีเปล่า

บางที
ตำรวจ
อาจคิด
ด้วยซ้ำว่า
มีการ
ใช้ความ
รุนแรง
ระหว่าง
เด็ก
นักเรียนชาย
ด้วยกันเอง

คะ...คะ
ซิวทาคี
...

คะ...
คุณ...

เปล่า
ครับ
มีบังอาจ

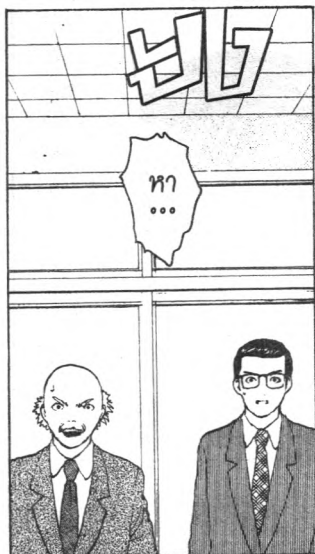
ผมไม่คิด
ที่จะทำให้
โรงเรียน
เดือดร้อน

แต่ถ้า
ปล่อยไว้
มันจะ
เสียหน้า
ครูแนะแนว
พิเศษ

ยังไง
ก็ต้อง
ทำงาน
ที่รับมาแต่แรก
ให้เสร็จ
ก่อน

ขอตัว
ครับ
...

ฮัดโนะ
บ้าเลือด
รี...

ฮิ ฮิ ฮิ...
พับผ่าสิ
เด็กอะไร
บ้องตันจัง

คงคิดว่า
ถ้าอาตมา
รอดแล้ว
จะพิชิต
ความกลัวได้
สินะ

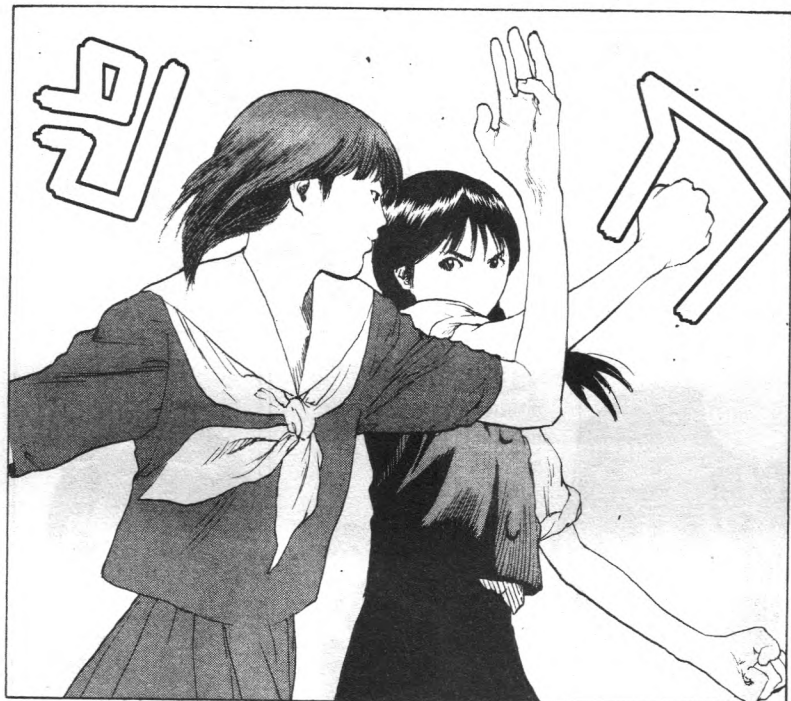
จริงจัง
นะดี
แต่วิธีทำ
มันไม่ถูก

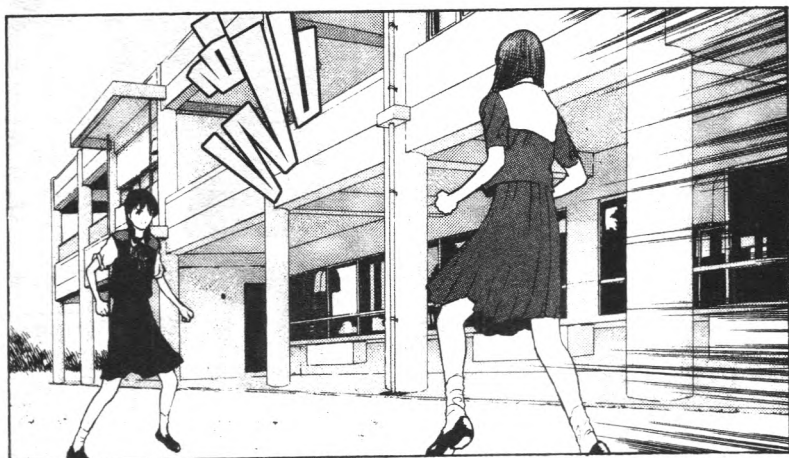
เพราะ
อย่างนั้น
ใจเย็น
ไม่ได้แล้ว

ดิตาโนะ
เซอจิว
เนี่ย
...

เรา
จัดการ
เอง
ดีกว่า
...

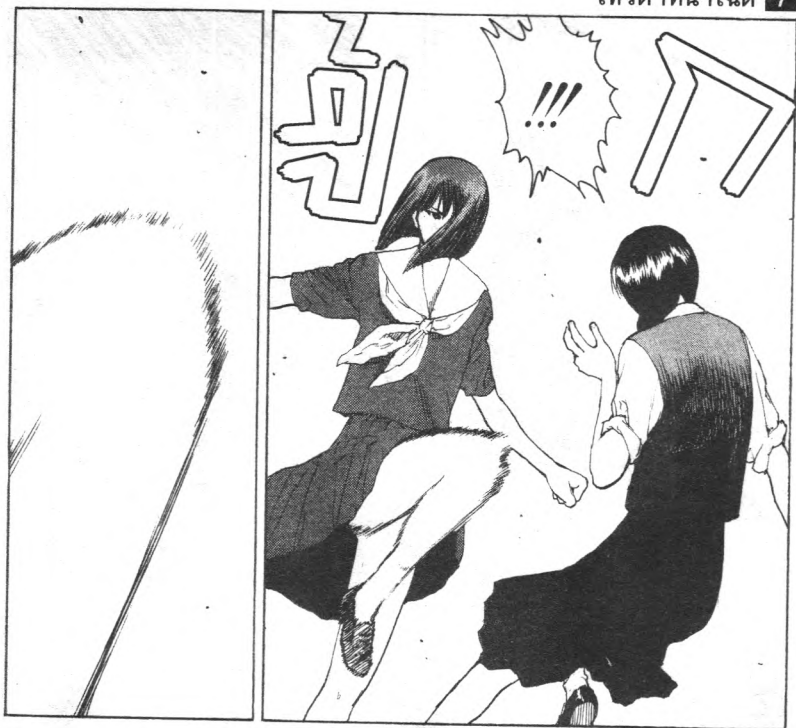

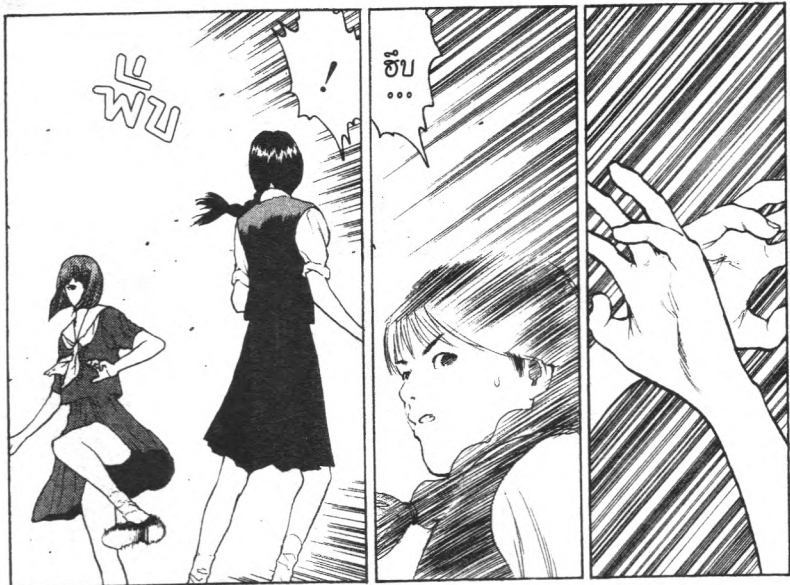
ทั้งไว ทั้งฝีมือ
เจ็บขาด เหนือชั้น
แถมชำนาญ การต่อสู้

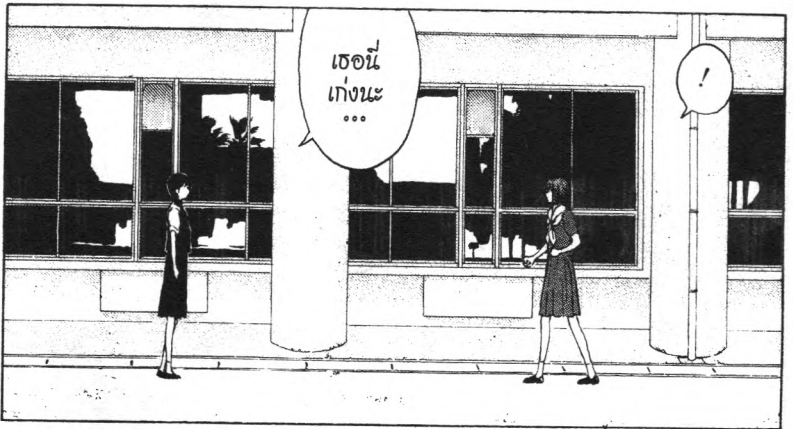

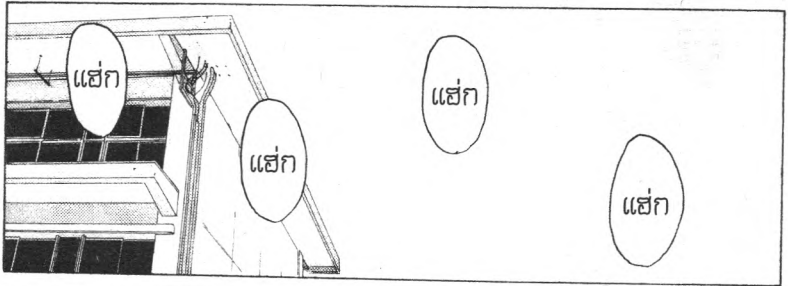

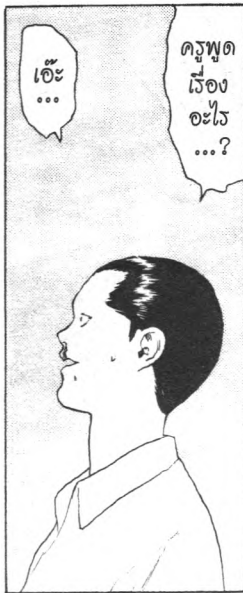

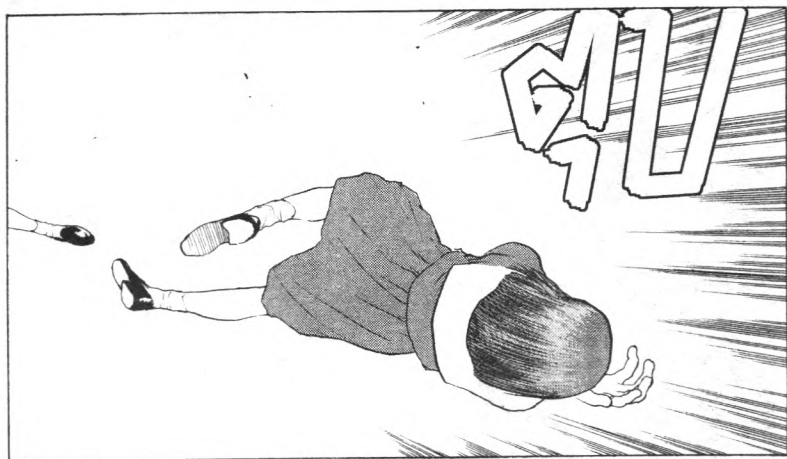

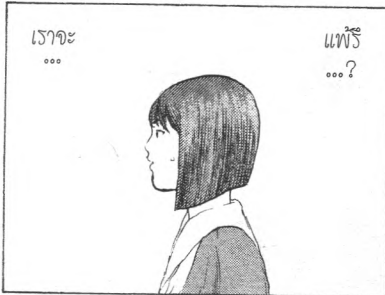
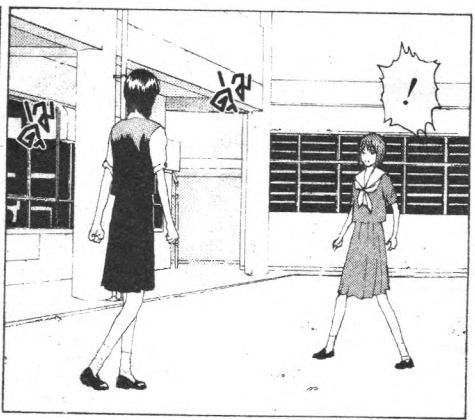

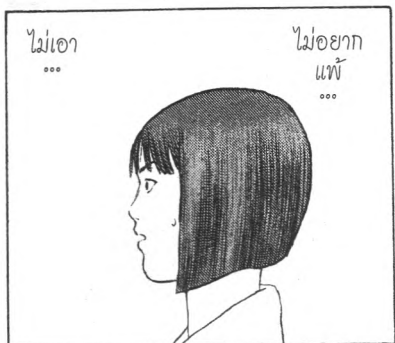

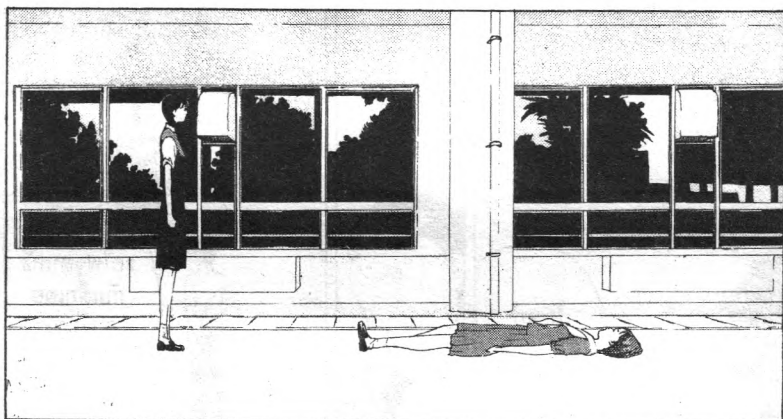
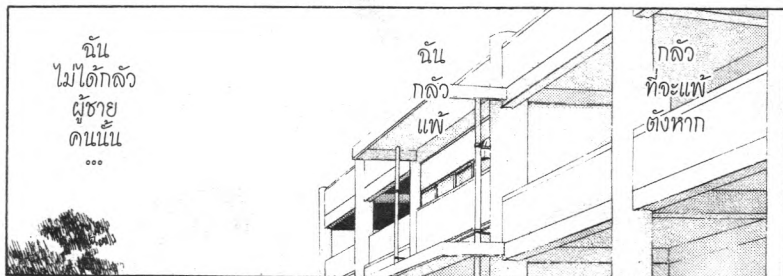
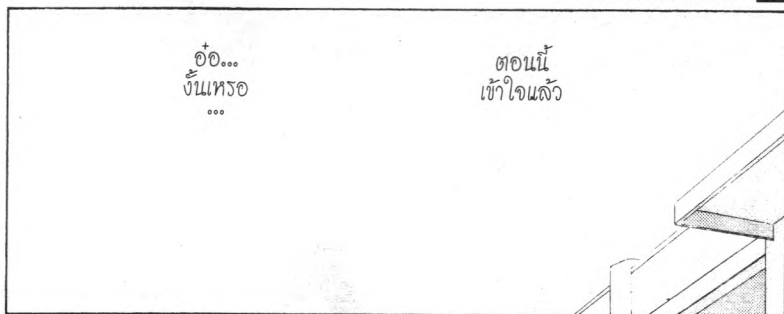

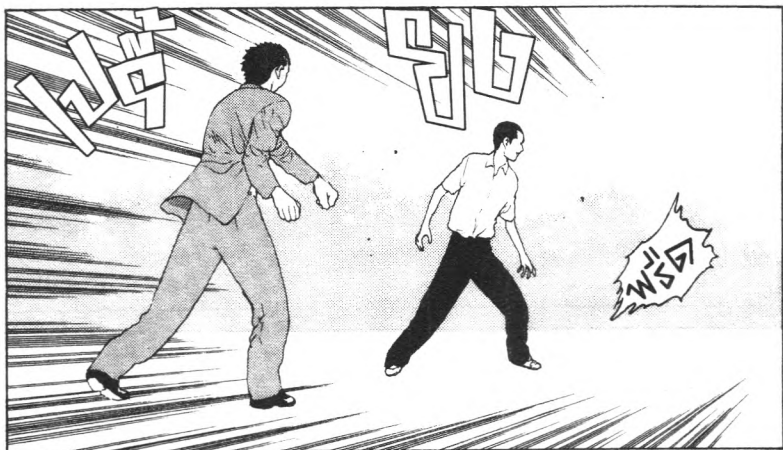

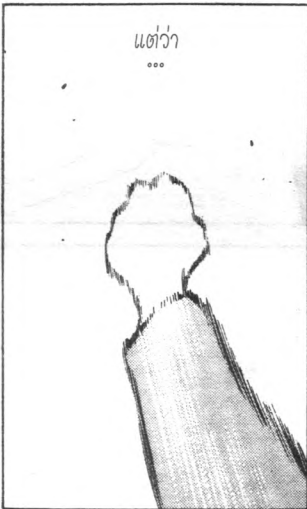
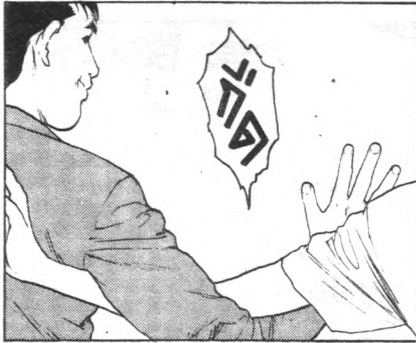

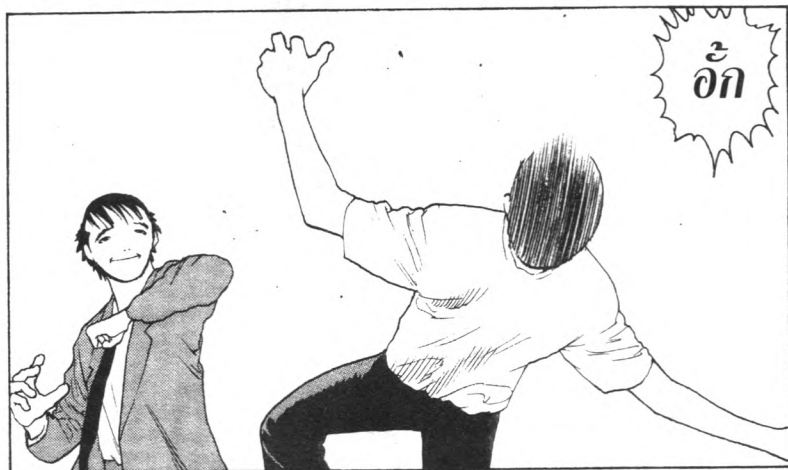
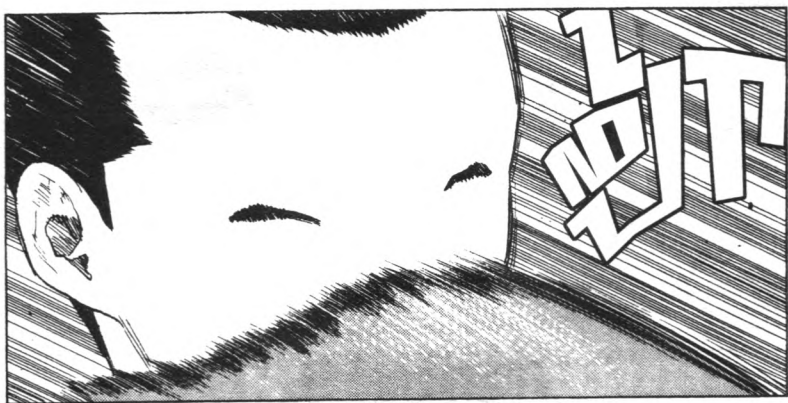

หรือ ...

ฉันแพ้
แล้ว
หรือ ...

เฮอ
นี่
เก่งนะ
...

เพอร์
เฟ็คท์
...

อ้อ
เธอ
ก็เก่ง

ใครจะ
ชนะ
ก็
ไม่แปลก
เลย

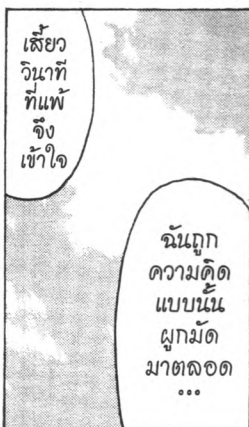
เฮอะ

แต่
ว่า
แพ้
แล้ว
มัน
โง่
ออก
จ้
มัย

ตอน
สู้
กัน
ฉัน
รู้สึก
เหมือน
ถูก
ความ
คิด
ครอบ
งำ
ว่า
ต้อง
ชนะ
เสมอ

ยิ่ง
ชนะ
ซ้ำ
ๆ
กัน
เร็ว
ยิ่ง
ๆ
ก็
ยิ่ง
กลัว
การ
แพ้

เสีย
วินาที
ที่
แพ้
จึง
เข้าใจ

ฉัน
ถูก
ความ
คิด
แบบ
นั้น
ผูก
มัด
มา
ตลอด
...

อย่าว่า
กันเลย

หนี
ไปซะ

เอ๊ะ
?

ถ้ารู้ว่า
ฉันแพ้ใคร
พ่อต้องมา
ถล่ม
คนเนนแน่

เพื่อ
ไม่ให้
เสียหน้า
ในฐานะ
นักสู้

พ่อของฉัน
เป็นครู
แนะแนว
พิเศษ
มีหน้าที่
กำจัด
เด็กเกเร
ที่ทาง
โรงเรียน
รับมือ
ไม่ไหว

คราวนี้
ฉัน
เอาชนะ
ดิตาโน่
เซอิจิโร่
ไม่ได้
แกมยัง
มาแพ้
คนอื่นอีก
เค้าไม่
นิ่งเฉย
หรอก

เอ๊ะ
...

ตะ...
ดิตาโน่
เซอิจิโร่
...

ทำไมเป็น
ดิตาโน่
ดุง
...

คู่ปรับ
งานคราวนี้
ไง

หน้าที่
ของฉัน
คือ
ล้ม
ดิตาโน่
เซอิจิโร่

ตะ...แต่ว่า
ดิทานไฉ่
ไม่ใช่
เด็กเกเรนะ
เค้าเป็น
คนธรรมดา
ใจดีด้วย
รู้มั๊ย

อย่าโกหก
ผู้ชายที่ไม่แคร์
การโจมตีของฉัน
คงไม่ธรรมดา
ละมั้ง

อะ...ใช่
ดิทานไฉ่
แก๊ง

แต่
ตอนที่
ฉันแพ้
ดิทานไฉ่
คุณ
เป็นคน
ช่วยฉัน
ไว้เอง

หน้าตา
ดูน่ากลัว
แต่
ที่จริง
เป็นคน
ใจดี
มากนะ

เหลือเชื่อ
แต่ถ้าจริง
ฉันก็
ทำอะไร
ไม่ได้หรอก

พ่อ
แก๊ง
กว่าฉัน
เยอะ
...

ตัวฉันเอง
จะโดน
แบบไหน
ยังไมู้

ก็หุ้มให้
การต่อสู้
มาตั้งแต่เด็ก
ผูกพันกันแต่
ที่ความ
แข็งแกร่ง

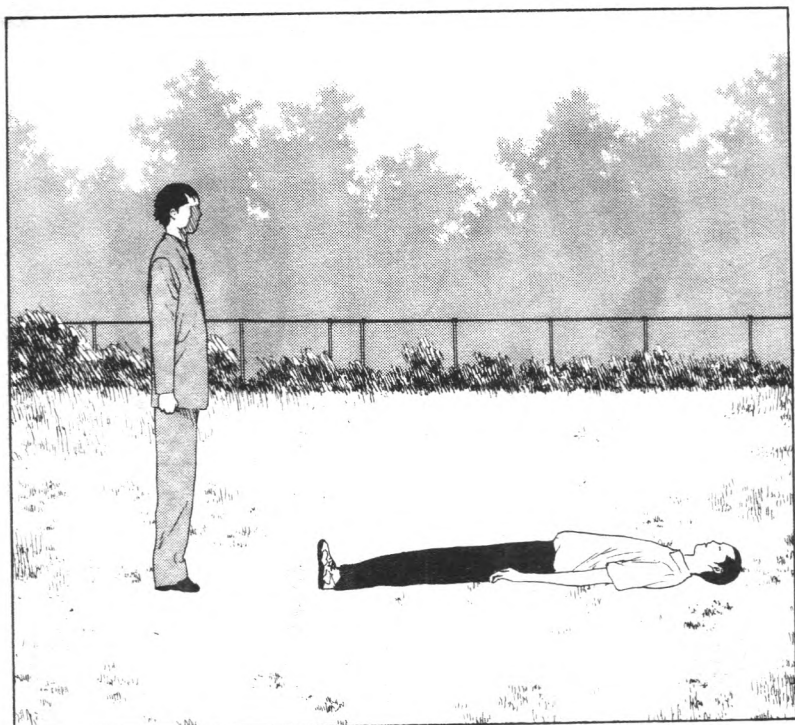

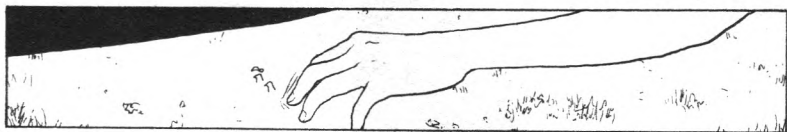
เพราะ
งั้น
...

สองคน
เป็นไง
...?

เฮ้
?

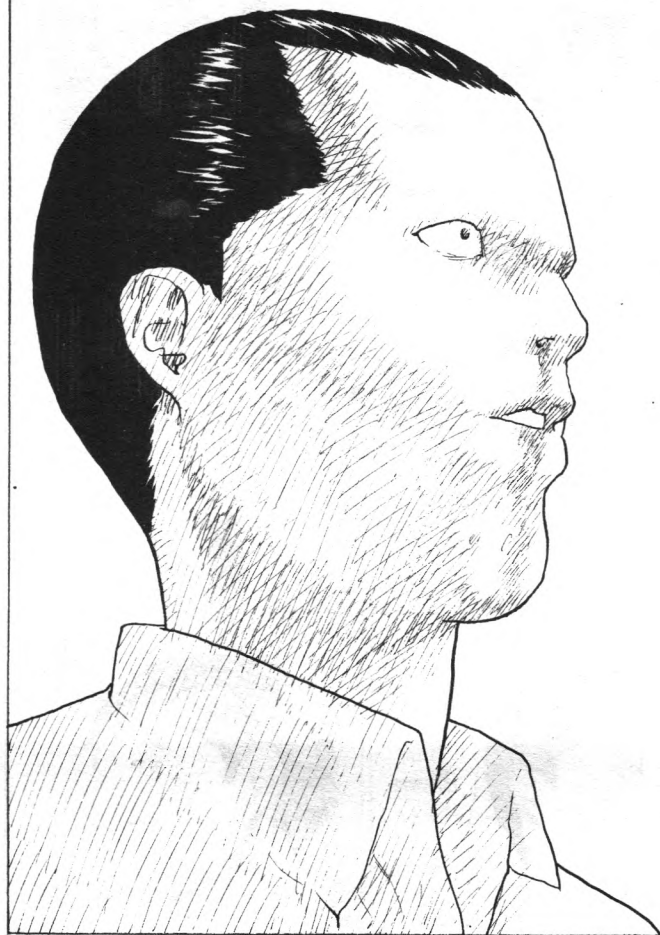

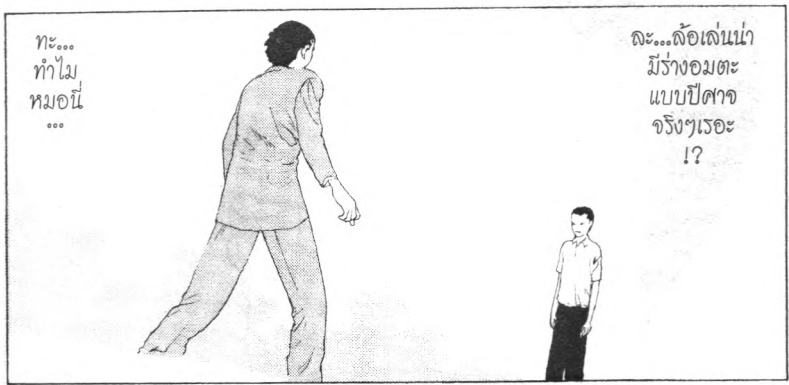

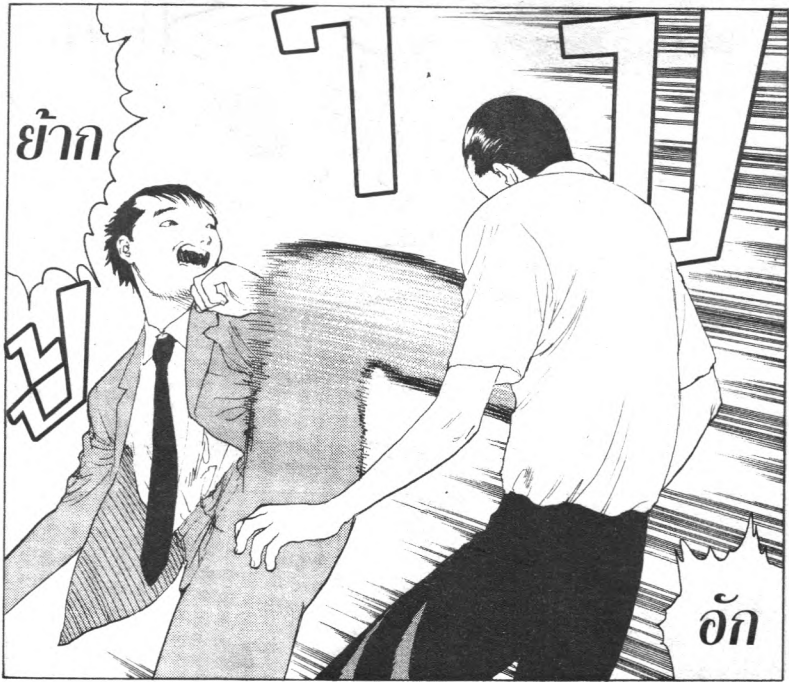

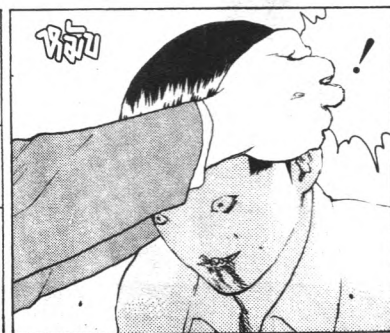
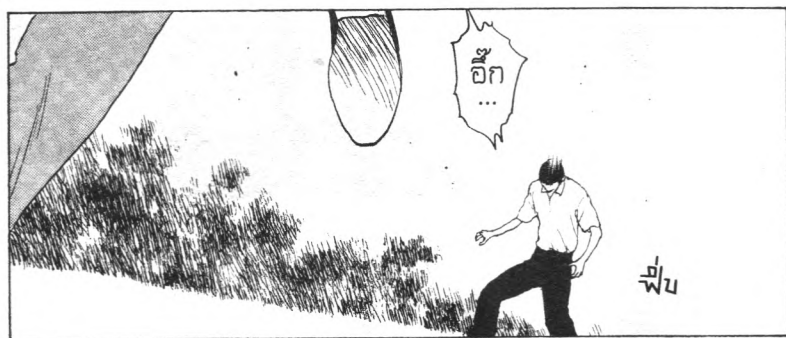
ACT. 34

เรื่องที่จะชนะ...

อะไรวะ?
เสียงตะโกน
แบบนกประหลาด
ตะกั้
...

เอ๊ะ?
?

คะ...
คุณ
พระ
ช่วย

คิตาโน่
...
คุณ?

คิตาโน่
...?

แต่ครูบอกว่า คิตาโน่
วันนี้ คุณ
อย่าอยู่ที่ ไม่มาจะ
โรงเรียน ...

ไม่แน่นะ
พ่อของฉัน
อาจ
ลงมือแล้ว
...

หา?
?

อาจเห็น
โอกาส
ที่ไม่มีใคร
ในโรงเรียน
ตัวเองเลย
เข้าไปถล่ม
คิตาโน่ เซอิจิโร่
ซะเอง
...

ตะ...
ได้ไง
...

อันที่จริง
ฉันก็จะล้ม
ติดาโน้
เซอิจิโร่

แต่...
ในที่สุด
พ่อคง
ทนไม่ไหว
...

แบบนี้
คงก็
แย่นั่น

คู่ต่อสู้
ยิ่งแกร่ง
พ่อยิ่งโหดร้าย
เหลืออดเย็น

ถ้าฝีมือ
แตกต่างกัน...
พ่อยังแสวงหิยม
ได้อยู่

แต่ถ้าฝีมือสูสี
พ่อจะ
ค่อยๆ ไซ้ซาตุแท้
ออกมา

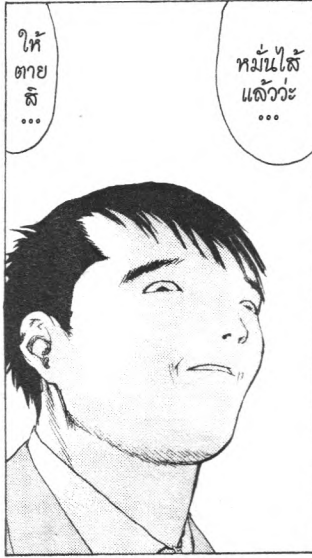
พ่อจะใช้
ทุกวิถี
ทำงานถึงที่สุด
เพื่อชนะ
ให้ได้
...

ถ้าติดาโน้
เซอิจิโร่
เห็น
ล้มยาก
...

กลับจะ
ยิ่งอ่วม
อวย

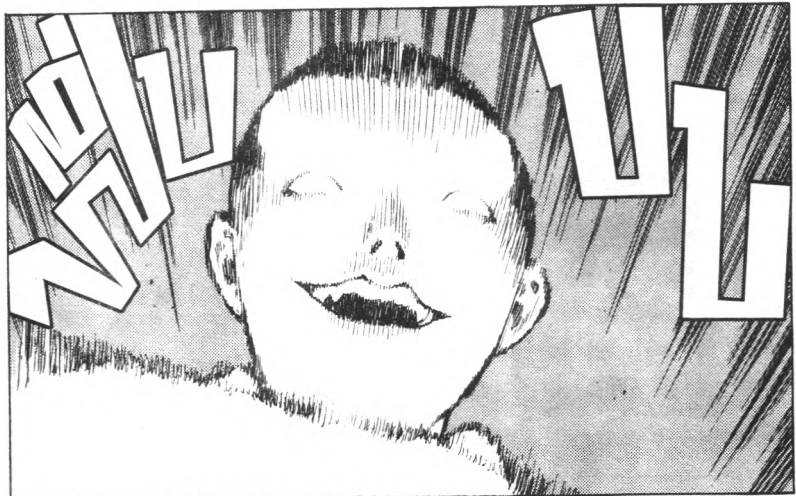
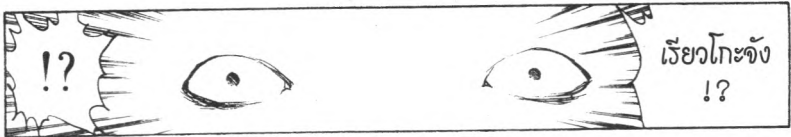

นอน
ราบ
กับพื้น
แบบนี้
ตะกี

ขยับไป
ข้าง
หลัง
ไม่ได้
แน่

อ้าว
อิดูโนะ
...

ทำไม
สาวรูป
เป็นแบบนั้น
...

อ่า
สิหน้าของพ่อ
ไม่ใช่เฉยๆ
แบบปกติ

สงสัย
เค้าจะ
ทำให้พ่อ
เขาจริง

เชื่อ
ฉันเถอะ
หนิไป
ดีกว่า

สวรูป
แบบ
นั้น
...

ซ่า

แสดงว่า
ได้ต่อสู้
กับแม่ฉัน
...

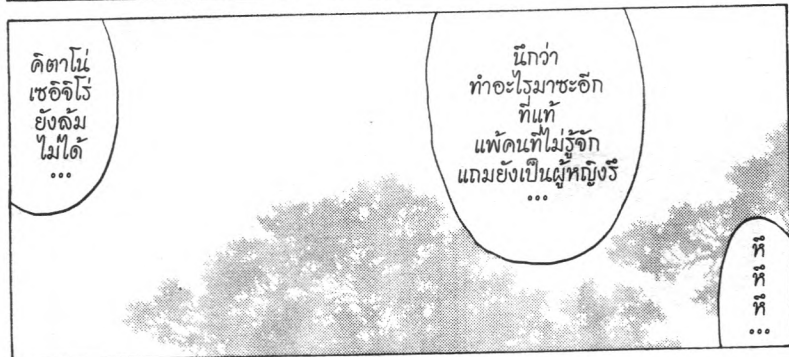
แล้วพี่
แล้วขอให้เค้า
ช่วยทามาสิ
นะ
พ่อจะวาง
ไปเอง
รีเปล่า
...?

ก๊ก

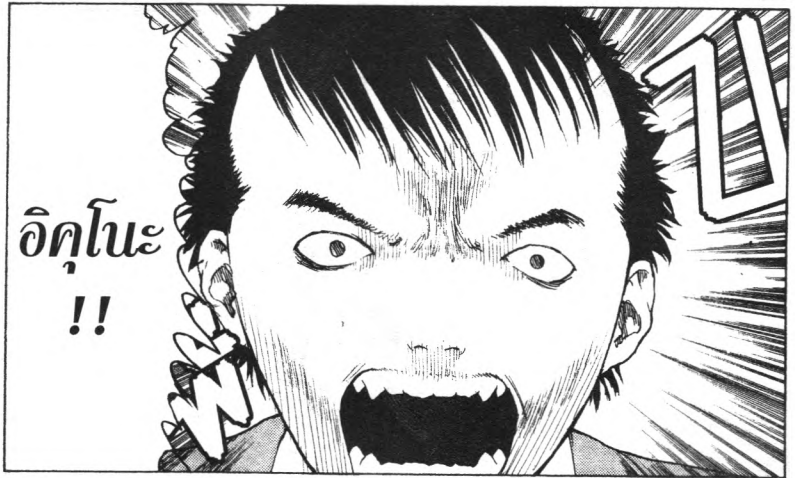
เป็น
แบบนี้
ใช้มย
...?

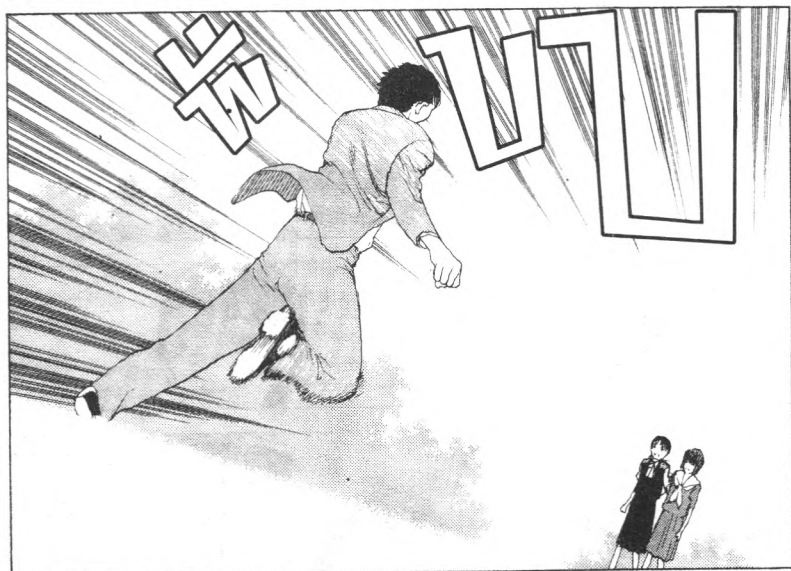

คิดตาโน
เซอิจิโง
ยังล้ม
ไม่ได้
...

นี่กว่า
ทำอะไรมาซะอีก
ที่แท้
พัตคนที่ไม่รู้จัก
แถมยังเป็นผู้หญิงรี
...

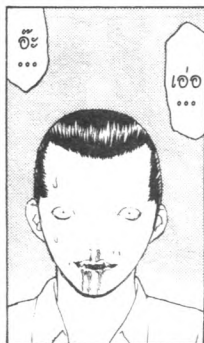
ที
ที
ที
...

ไม่ตกฐานะเพียง
การเคลื่อนไหว
ของมัน
เป็นยังไง
กันแน่

ทั้งต่อยทั้งเตะ
เข้าไป
เป็นสิบๆครั้ง
ทำไมยังยืนอยู่ได้
ที่โดนจริงๆ
ก็น่าจะ
ตั้งหลายครั้ง
นี่นา

ฮ่าห์

ฮะ ฮะ ฮะ ฮะ

ตอน
นี้
แหละ
!

ถ้าหากพอ
มีปัญหา
สามคน
รวม
เราอาจ
ล้มได้

ไม่ต้อง
แล้ว
...

ทะ ทะ
ทะ ทะ
ทำไงดี

เรียวก
โกะ
จัง !

ฉันตั้งใจ
แค่ผลัก
ออกไปเบาๆ
...

แต่ดัน
เผลอใส่
กำลัง
จนเคঁ
สลบ
ไปเลย
...

นี่
ถาม
ข้อนี้
ได้มั๊ย ?

ทำไม
ดิฉันไม่
คง
ยังอยู่ในโรงเรียน ?

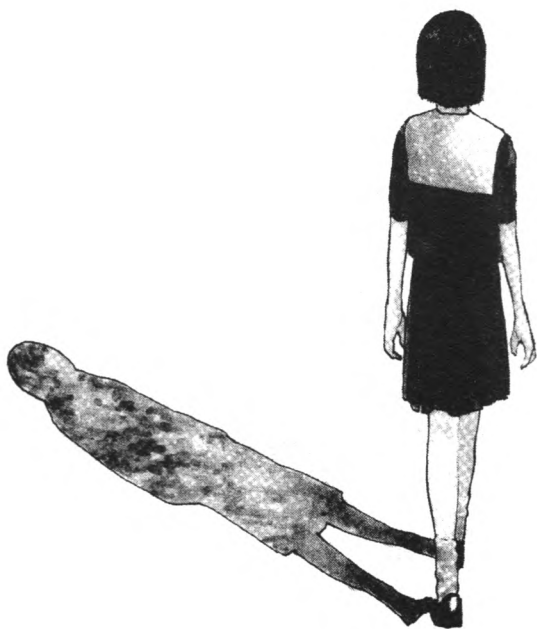
ทั้งที่
คุณครู
บอกให้
รีบ
กลับบ้าน
ทันที
...

ก็มีอันพลาดแฟนฟ่านอยู่
ฉันเห็นว่าเด็กคนนั้น
มาทางนี้คนเดียวอันตรงราย
พอตามมา
ก็เจอกับอันพลาดเข้า
...

ACT. 35

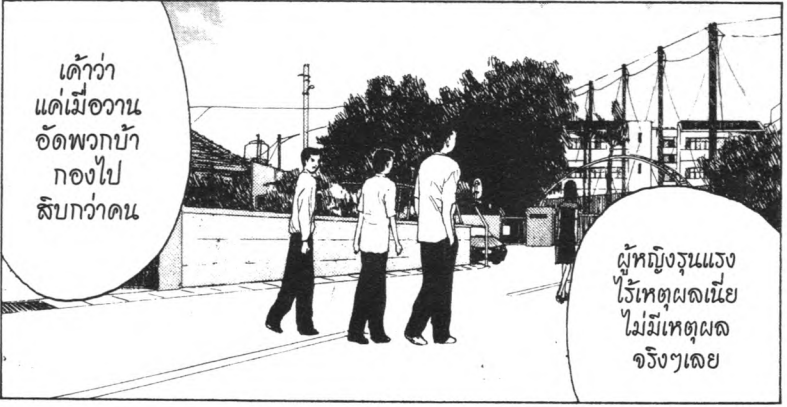
บั้นปลายการต่อสู้

ฉันไป
มีเรื่องกับ
คนอันตราย
เข้าให้แล้ว

ให้ตาย
เกอะ

เดี๋ยวว่า
แค่เมื่อวาน
อัดพวกบ้า
กองไป
สิบกกว่าคน

ผู้หญิงรุนแรง
ไว้เหตุผลเนี่ย
ไม่มีเหตุผล
จริงๆเลย

แต่
ทำเรื่อง
ขนาดนั้น
แล้ว
นี่หว่า

ยัยบ้า
ป้าเถื่อน
นั้น
ดง
ไม่รอด
มึง!

ไม่แน่นอนครับ
เกิดชวยขึ้นมา
แม่นั่นอาจไว้มัดทิน
และถูก
ปล่อยตัวไป

หา
!?

นึกถึง
เรื่อง
เมื่อวาน
สิครับ

ขนาดครูพลจะ
รับเข้าไปถาม
ไอ้พวกที่ถูกอัด
ว่าใครทำ
มันยังไม่บอก
มาให้ชัดเจน

ถูก
ผู้หญิงคนเดียว
อัดเนี่ย
ผู้ชายตัวโตๆ
ที่ไหน
จะกล้าบอก

ที่สำคัญ
ทุกคน
ถูกถามว่า
เก่งมั๊ย
ก่อน
แล้วตอบ
ไปว่าเก่ง
...

เลย
รู้สึก
ขาย
ขี้น้ำ
เรื่องนั้น

อ๊ะ
...

สุดท้าย
มันก็
กลายเป็นการ
รับดำทำ
ของพวกเขา
ผู้ชาย

ต่อให้
เรื่องที่แม่นั้นทำแตก
อย่างดีก็โดนแต่
พักการเรียน
เพราะเป็นการ
วิวาทกันเอง
ระหว่าง
นักเรียน

บ้าเอ๊ย

แบบนี้
ยัยบ้านั้น
อาจมาหาเรื่อง
พวกเราอีก

.....

ต้องสู้
ถูกเดียว
แล้ว
ละครับ
คุโรตะ
ซัง

ใช้กำลัง
สอนให้
รู้ว่า
ใครใหญ่
ที่โรงเรียนนี้

ไอโฉ
พูดอะไรวะ!
จะไปทำ
แบบนั้น
ได้ยังไงกัน

แต่ถ้าปล่อยไว้
มันน่าอาย
เกินไปนะครับ
มีชีวิตอยู่
อย่างปลอดภัย
เพราะผู้หญิง
คนเดียว
ที่ย้าย
มาเนี่ย

ล้ม
ผู้หญิง
คนเดียวเอง
ขอร้อง
ดิทาโน้ซัง
ไม่ได้หรอก

ยังไฉ
แต่พวกเรา
ก็ต้องล้มให้ได้
แสดงความ
เป็นชาย
ให้เห็นแก่ะครับ
ดูโรตะซัง

นั่น
สินะ

อย่างนี้
นี่เอง
...

อ๊ะ...
ดูโรตะซัง
ยอมเข้าใจ
แล้ว

ใช่แล้ว
ขอร้อง
ดิทาโน้ซัง
ก็ได้เน่หว่า

อิม
เข้าใจ
แล้ว

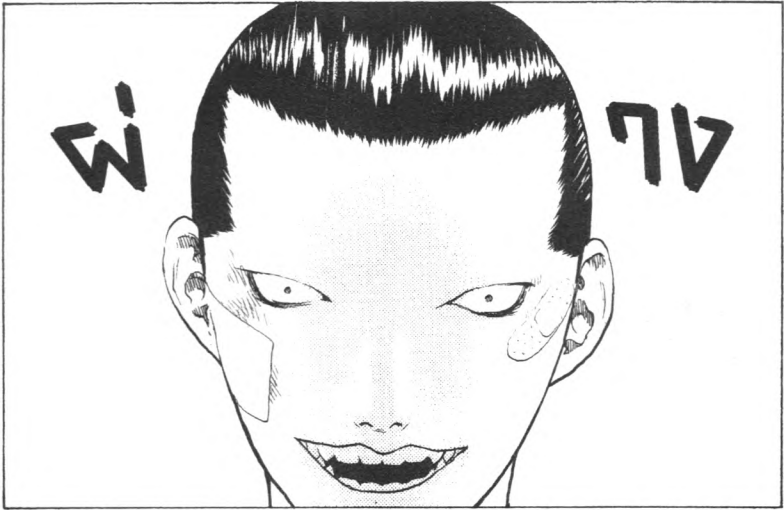
เอ๊ะ?
ปบ

อ๊ะ...
เดี่ยวครับ
ดูโรตะซัง

โอด
รับไปขอร้อง
ดิทาโน้ซัง
เลย

ตาม
ฉินฉา

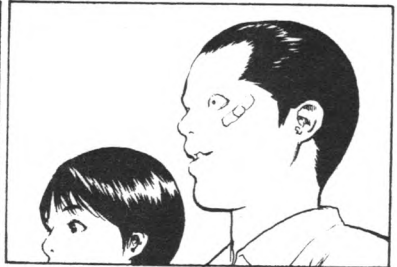

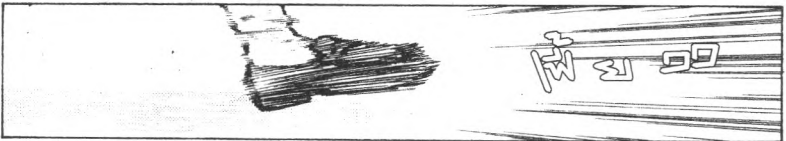

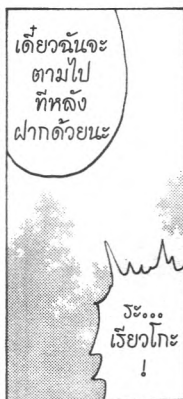

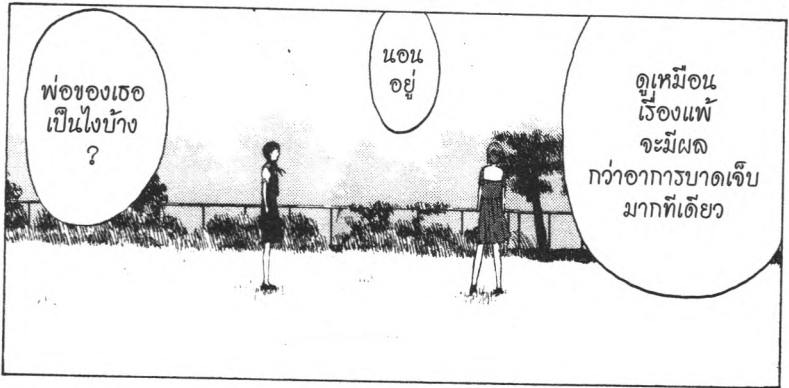
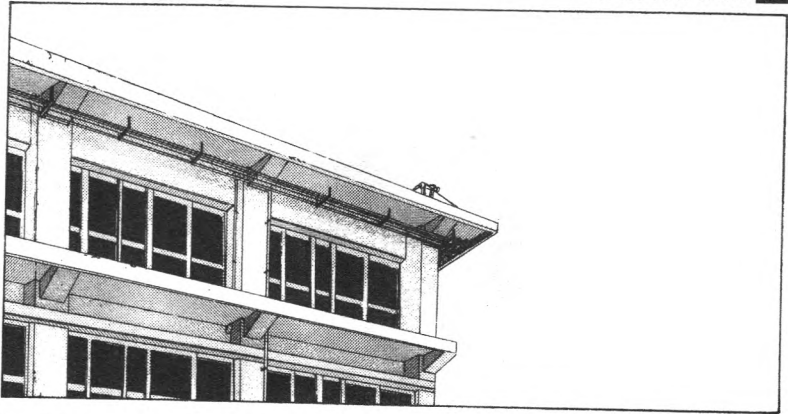

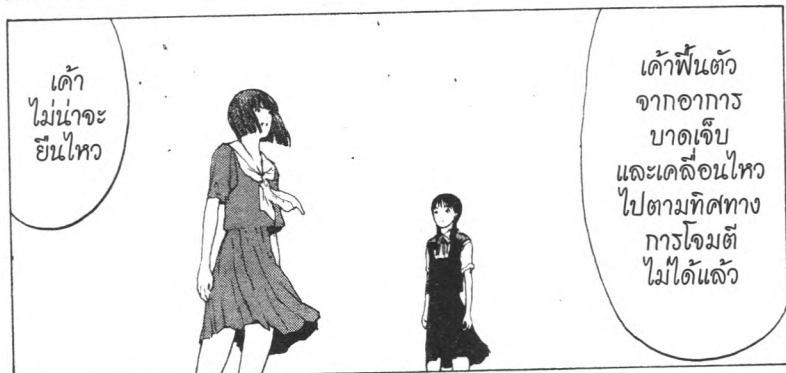

ไม่น่า
จะชนะ
ได้
...

ในการ
ต่อสู้
คิตาโน่ เซอิจิโร่
ไม่มีเปอร์เซ็นต์
จะชนะ
พ่อของฉัน
เลย

เด้า
ไม่น่าจะ
ยืนไหว

เด้าฟื้นตัว
จากอาการ
บาดเจ็บ
และเคล็ดอ่อนไหว
ไปตามทิศทาง
การโจมตี
ไม่ได้แล้ว

แต่เด้า
ก็ยังไม่
ยอมอยู่
ได้

ไม่ว่าถูกต่อ
ล้มไป
กี่ครั้ง
ก็จะลุก
ขึ้นมาอีก

ความมุ่งมั่น
ก็คือ
ความมุ่งมั่น
แต่ไม่ใช่
เพื่อชนะ

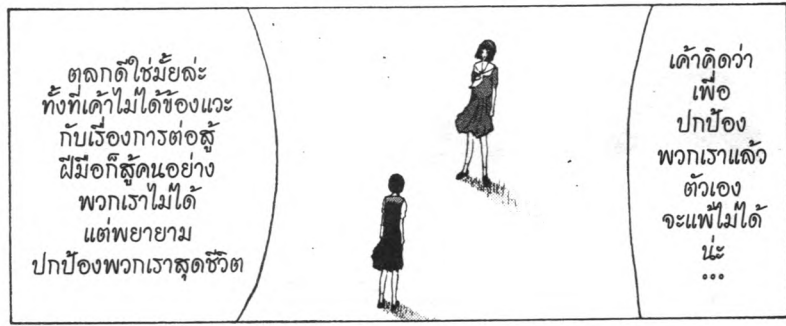
ดิฉันในดวง
ต่อสู้
เพื่อช่วยพวกเขา
สองคน
จากอันตราย

เพราะฉะนั้น
จึงแพ้ไม่ได้
เด็ดขาดไป
...

เป็น
ความ
มุ่งมั่น
เพื่อ
ปกป้อง

มากกว่า
เพื่อ
ที่จะชนะ
ละมัง

ตุลกะดิไซมัยละ
ทั้งที่เค้าไม่ได้ขีองแวง
กับเรื่องการต่อสู้
ฝีมือก็สู้คนอย่าง
พวกเราไม่ได้
แต่พยายาม
ปกป้องพวกเราสุดชีวิต

เค้าคิดว่า
เพื่อ
ปกป้อง
พวกเราแล้ว
ตัวเอง
จะแพ้ไม่ได้
นะ
...

เพราะ
พวกเขา
เป็นผู้หญิง
ใช่ไหม?

อ้อ
ถึงแม้คนที่
ปกป้อง
เป็นผู้ชาย
เดาก็คงสู้

เพราะ
เด็กรัก
ทุกคน
เท่ากัน
ไม่
แยกแยะ

บ้า
ดีนะ

คิดว่า
ถ้าตัวเอง
ลุกขึ้นมา
ไม่ว่ากี่ครั้ง
ก็จะปกป้อง
คนอื่นได้เนี่ย

เข้าใจผิด
อย่าง
มหันต์

นั่นสิ
...

บ้า
จริงๆ
...

แข็งแกร่ง
ดีนะ
...

ฉันสู้
ไม่ได้โดย
...

มะ มะ
มะ
มันเกิด
อะไรขึ้น
กันแน่
อะ

เป็นไ
มาไ
โหวเป็น
แบบนี้
ไปได้
?

ทำไม
กลายเป็นมิตร
กับดิทาโน่ซัง
และโดอิโซ เรียวโกะ
ล่ะ

แม่นั้น
มันบ้า
ป่าเถื่อน
นะเพี้ย

เป็นมิตร
เนี่ย
ยังไม่แน่
นะดริบ
...

จู่ๆ
แม่นั้น
ก็ผลึก
ดิทาโน่ซัง
ล้มด้วย
...

แบบ
นั้น
...

แล้วมันอะไรเล่า
แกอยากบอกว่า
ดิทาโน่ซังแพ้นั่นแล้ว
ยอมก้มหัวให้
พร้อมกับโดอิโซ เรียวโกะ

บาดแผล
บนหน้าของ
ดิทาโน่ซัง
เป็นเพราะ
แม่นั้นรีโง
ซัง?

นิ
ทิต

ปะ... ไม่ถึง
เปล่า ขนาด
ดริบ นั้น ...

ดิทาโน่ซัง
ไม่มีทาง
แพ้ผู้หญิง
หรอก

ดิ...
ดริบ
...

บางที
เมื่อวาน
แม่นั้น
อาจทำ
ดิตาโน่ซัง
สู้

แต่กลัว
ความ
แข็งแกร่ง
ของเค้า
ขึ้นมา

เลยเปลี่ยน
ท่าที
จับพลัด
หันมา
ประจบเค้า
แทนสินะ

ดิตาโน่ซังเอง
ก็เป็นโรคแพ้ผู้หญิง
ดังนั้น
จึงไม่อยากนัก
ที่จะเอาใจ

แก
นั่นแหละ
แพ้
ผู้หญิง

ปัญหา
ตรงนั้น
คือ
...

พอเอาใจ
ดิตาโน่ซังได้
แม่นั้นก็จะยิ่ง
หยิ่งยะโสขึ้นเรื่อย ๆ
และอาจเข้ามา
ยุ่งย่ามกับพวกเรา

หา

ฐานะ
ของพวกเรา
ย่านี้
อยู่แล้วนะ
จะบอกให้

โดน
ทาเคฮิสะ
หยาม
ตามด้วย
โคอิโซ เรียวโกะ
ก็มินหน้าหนี

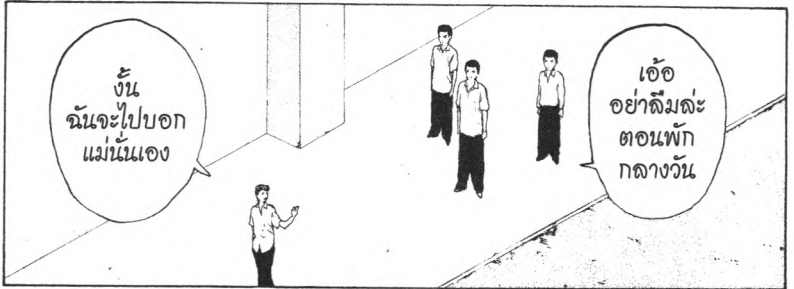
มีแค่
โจงสีเท่านั้น
ที่อดแบ่ง
ใส่ได้

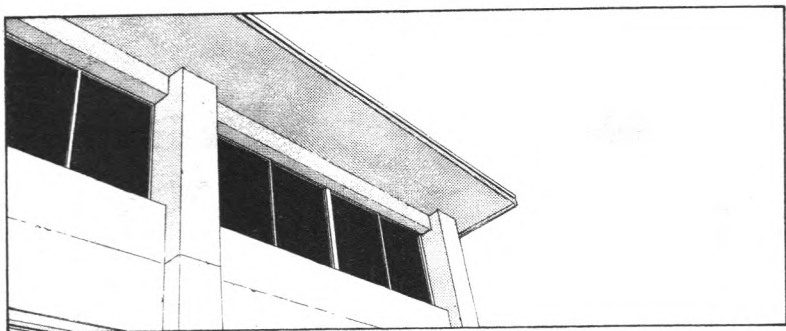
โคอิโซ
เรียวโกะ
ไม่ได้
เกี่ยวเลย
...

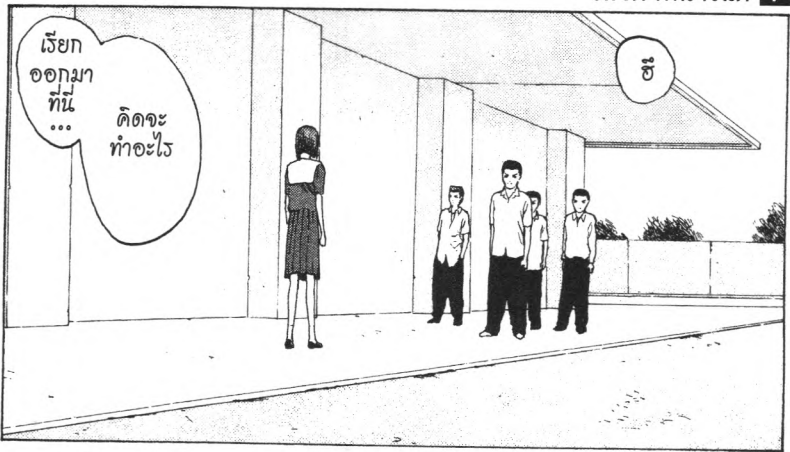

ฮิ ฮิ ฮิ
ฮียังไง
เธอผิดเอง
ที่เมื่อก่อน
ได้ใจจัด
อาละวาด
มัวซั้ว
เดี๋ยวจะ
ได้เห็น
ความสามัคคี
ของกลุ่ม
ชาใหญ่

อย่ามาวิ้วว่า
ดีกว่า
ใครจะไปทำ
เรื่องต่ำ
ทุเรศฯ
แบบนั้นได้
ฉันสู้คนเดียว
เฟี้ย

เธอกำลัง
พูดอยู่กับใคร
รู้มั๊ย
โคตรข่าใหญ่
จะบอกให้
คิดว่าข่าใหญ่คนนี้
จะทำเรื่องเลวทราม
แบบนั้นไว้

เด้ามา
เป็นพยาน
การ
ต่อสู้
ครั้งนี้
ตั้งหาก
เล่า

พอฉันบอกว่า
จะต่อสู้
แก้มือกับเธอ
เด้าก็อาสา
มาเป็นคนดูให้
แล้วมาว่าสี่คนรวมเธออะ
!?

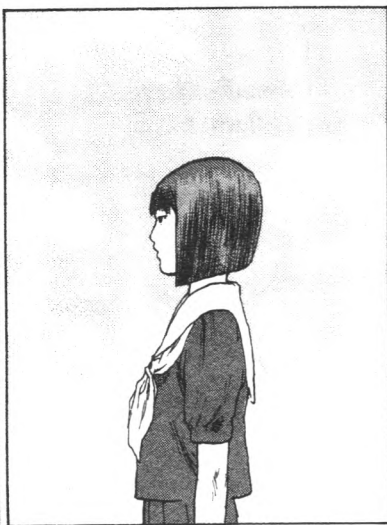
เฮอะ
อย่า
เข้าใจผิด
น่า

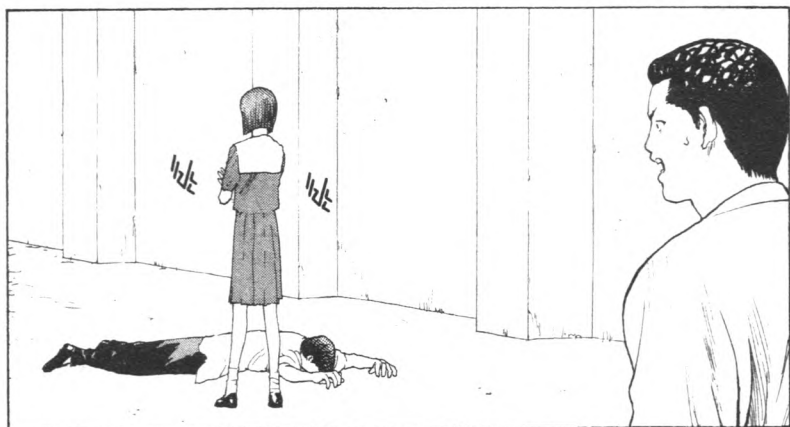
มีงการที่ไหน
กลุ่มข่าใหญ่
เด้าใช้
ไอ้พวกบ้าสี่คน
รวมต่อสู้
กับผู้หญิงคนเดียว
บ้าง

คนหน้าด้าน
แบบนั้น
มันคือสวะสังคม
ตั้งแต่มี
มนุษยชาติขึ้นมา!
ตายยังดีซะกว่า
!!

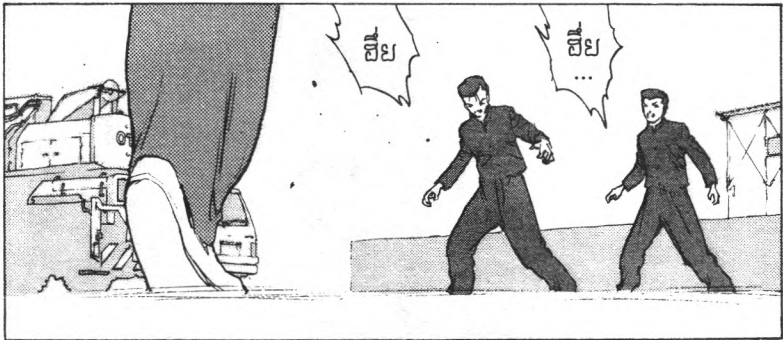

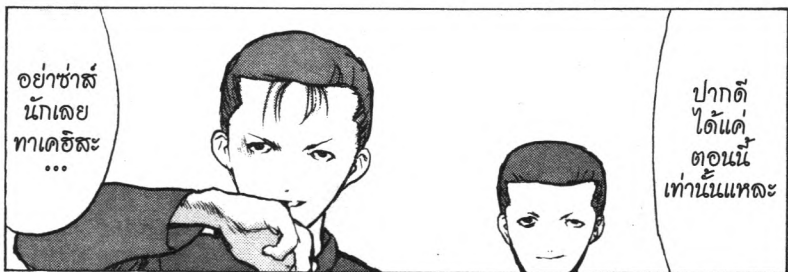
พิเศษท้ายเล่ม เรื่องของทาเคฮิสะ

พวกแก
เป็นฝ่าย
มาหาเรื่อง
ก่อน
เอง
นะเพี้ย

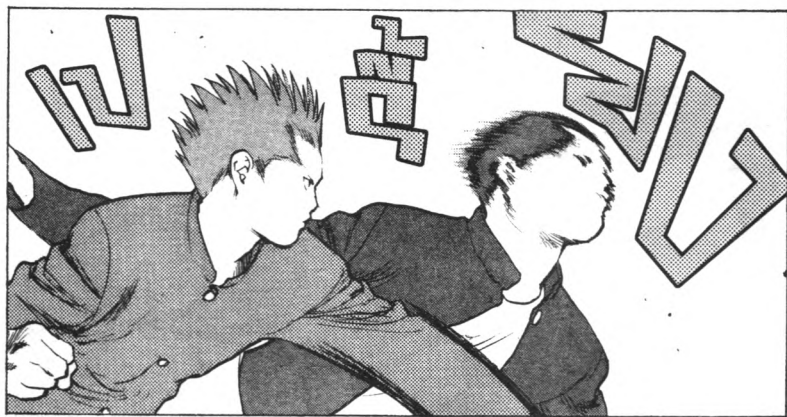
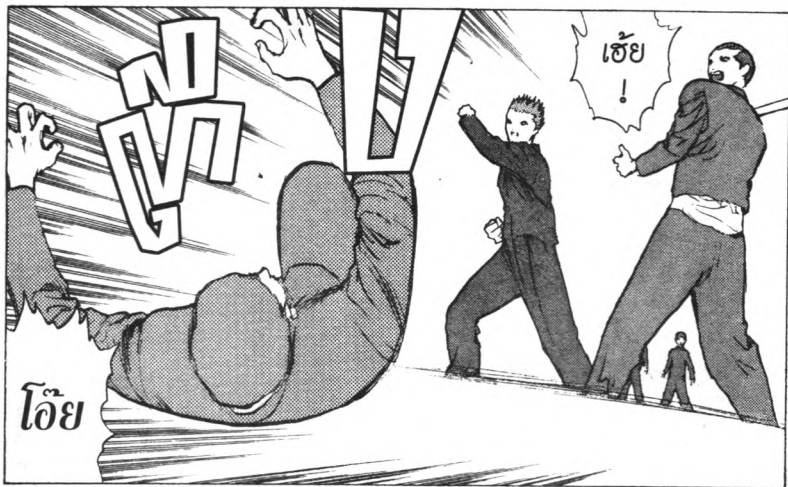
เด็ก
ม.ปลาย
สองคน
กับเด็ก
ม.ต้น
คนเดียว

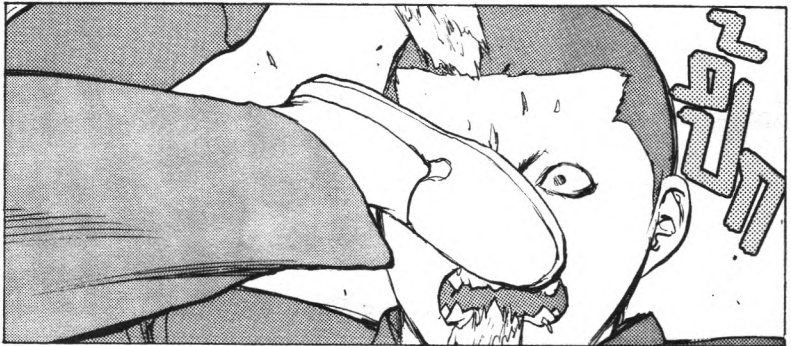
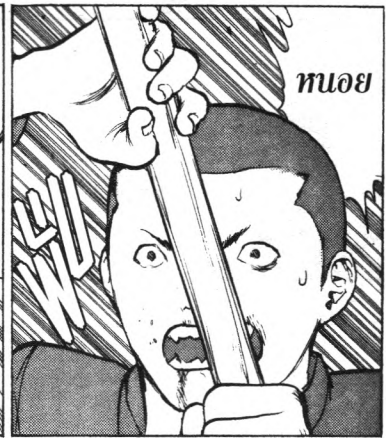
พิเศษท้ายเล่ม
เรื่องของท่าเคฮิสะ

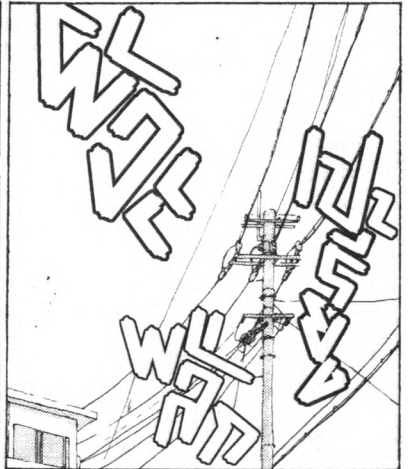
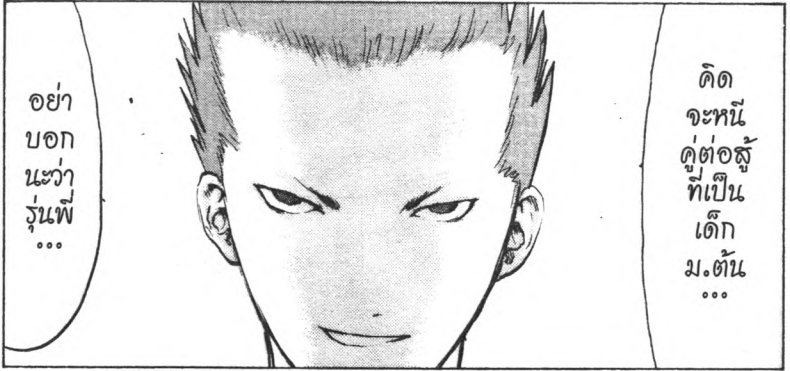
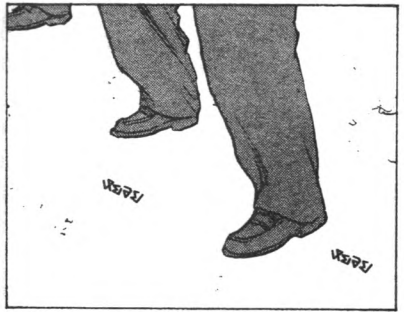
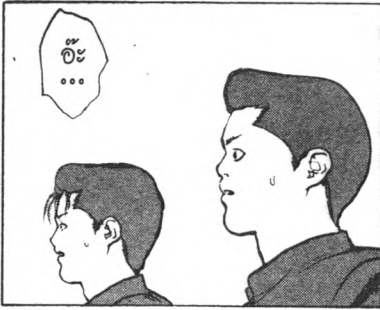

นับจากวันนี้
พวกเขา
จะเป็น
เด็กนักเรียนของ
ร.ร.ม.ปลาย
เขตนี้
แห่งนี้

จงตระหนัก
ไว้ว่า
เป็นเด็ก
ของเรา
ตั้งแต่นี้ไป

ขอให้
ใช้ชีวิต
ม.ปลาย
อย่างมีค่า
ด้วยการ
จำเรียน
และเล่น
กีฬา

อย่าให้
ช่วงเวลา
สามปี
ที่สดใส
และวิเศษนี้
สูญเปล่า
...

ทำ
ทุกวัน
ให้ภูมิใจได้
ไปตลอด
ในฐานะ
หน้าหนึ่งของ
ยุวชน
ที่ไซติช่วง
...

เฮ้ย
เห็น
ริเปล่า

เออ
มีตัว
ประหลาด
ด้วยวะ
...

ช่วยจ้ง
สงสัย
เด็กซาส์
ผมเฝ้าตาดนนั้น
อยู่ห้องเง
...

คงใช้ละมั้ง
เข้าแถว
ห้อง 11
นี่นา

ไม่อยาก
เลย
ทำทางจะ
อันตราย
น่ากลัว
วะ

หมอนั้น
คือ
ทาเคชิสะ ยูจิ
ไ้

ทาเคชิสะ
แห่งร.ร.ม.ต้น
ด้วยเซ็น
เนี่ย
ชื่อดังทีเดียว

หา
|

อะไร?
ใช้คนที่
น่ากลัวมาก
จริงๆอะ
?

ได้ยินว่า
ซาต๋อโยโคตรเก่ง
แต่ไม่เคยเห็น
ต๋อโยเด็กนักเรียน
ธรรมดา

มันก็
ไม่แน่
หรือก
นาย

พิวส์ขาด
ขึ้นมา
เป็นไงไม่รู้

ต๋อไป
ต้อง
พยายาม
อย่าให้เค้า
อารมณ์
เสีย

แต่ว่า
ออกจะ
หล่อดดี
ไม่ใช่เหรอ
?

เนาะ
รู้สึก
เข้าใกล้ยาก
แต่ดูดี

น่า
อิจฉา
ผู้หญิง
จ้ง
ระวันเช้า

แล้ว
หมอนั้น
โดดทันที
เลยว้ไ้

เจ้าปะคัน
ขอให้
หาย
ไปเลย
ทีเหอะ

๓๗๗

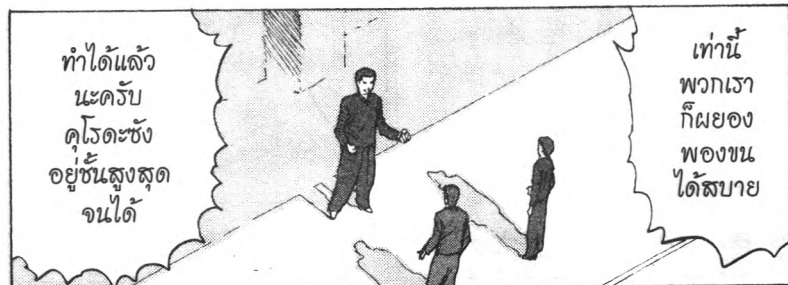
ในที่สุด
วันนี้ก็มาถึง
รอมานาน
แต่ไหนแล้ว
รู้มัย
...

มา
จนได้
แล้วเพีย

ปัง

ในที่สุด
ก็เป็น
ยุคของ
พวกเรา
แล้ว

ทำได้แล้ว
นะครับ
คุณโหวตซัง
อยู่ชั้นสูงสุด
จนได้

เท่านั้น
พวกเรา
ก็ผยอง
พองขน
ได้สบาย

พวกรุ่นพี่
ที่นำำาำา
ก็เรียนจบ
กันไปแล้ว

จากนี้
พวกเขา
จะช้ชชช
ในฐานะ
ผู้นำ
ของโรงเรียน

เด็กปี 1
ปีก่อน
ไม่มีใครช้ชชชช
ทุกอย่างเลย
มาลงที่พวกเขาหมด

ลำบาก
จะตาย
ต้องคอย
จับช้ช
อยู่สองปี
...

จากนี้
ไม่ต้อง
ทำแบบนั้น
อีกแล้ว
ละ

เพราะว่า
พวกเขา
อยู่ชั้นที่
สูงที่สุด
แล้ว

แต่ปีนี้
จะมีเด็กช้ชช
เข้ามา
ที่คนกัน
...

ถ้าไม่มีอีก
พวกเขา
ก็แบ่งกับใคร
ไม่ได้ช้ชชช

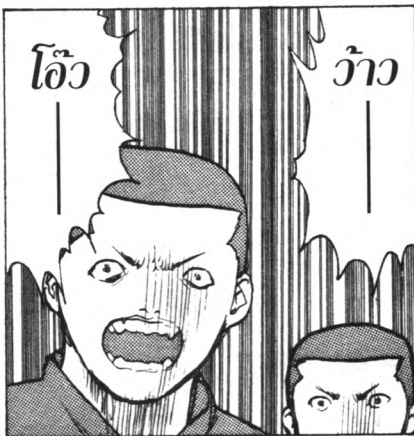
ยะ...
อย่าพูดจา
พาชชช
แบบนั้น
สิวะ

คน
ตั้งเยอะ
ยงงงง
มันน่า
จะมี
ช้ชชช
สองคน

โ๊ะ
อยู่ใน
เอง

!

ฉันเป็น
หัวใจ
ของ
จ.จ.เซคิคุ
แห่งนี้
...

มี
นามว่า
คุโรตะ
เซคิจิ

ทาเค
ฮิสะ
ยูจิ

มาจาก
จ.จ.
ม.ต้น
ดัยเซ็น

เทร
อ
ง
ง
เทร
อ

หม
ม
ไม่
ต้อง
เด
เรีย
ด
น
ัก
ก็
ได้

ฉัน
ไม่
ใช้
ย
ก
ษ์
ไม่
จับ
กับ
ห
ร
อก

แต่
บาง
ที่
พ
วก
เร
า
อาจ
พ
ุด
เร
ื่อ
ง
น
่า
ว
า
ค
า
ม
ู
บ
้าง
ใน
ช
า
น
ะ
ที่
ย
ิน
อ
ย
ู่
เ
น
เ
อ
ก
ว
่า

ท
้ง
ห
ม
ด
ค
ือ
ค
ำ
ส
อ
น
ที่
ส
ำ
ค
ัญ
ต
อ
อ
น
า
ค
ต
ข
อ
ง
น
าย
...

เด
็
ก
ปี
ห
น
ง
แต่
ห
บ
ป
าก
ฟ
ัง
พ
อ
...

ท
อ
ษ
ที่
ฉัน
ไม่
ได้
มา
ถ
า
ม
เร
ื่อ
ง
บ
บ
บ
น
เ
จ
าก
แก

เอ
๊ะ
?

บรวรง
เลยดีกว่า
แบบ
เดียวๆ

ใครนะ
ได้ขึ้นเป็น
หัวหน้า
ของโรงเรียนนี้
ดิ้มะ

กร๊อบ

ซ่า ซ่า ซ่า
ซ่า ซ่า
หมอนี่ใจร้อน
ชอบซกต๋อย
ด้วยวะ !

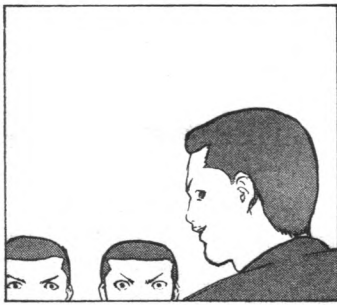
ใช้เด็กซ่าส์
แน่ๆ!
ซ่า ซ่า
ซ่า ซ่า

พวกแก
ตั้งใจฟัง
หน่อยดิ !!

ไม่ได้
ล้อเล่น
นะเพี้ย

จริงๆ
คนเป็นหัวหน้า
ปอดแหก
กับเด็กปีหนึ่ง

ฮวดดี
ยังไไม่รู้
เด็กที่
จบม.ต้นเป๊ป

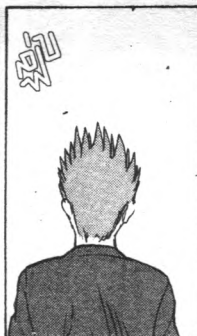
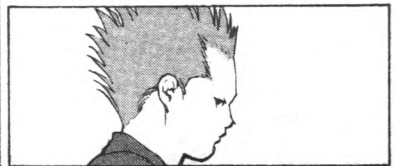
ซ่าส์
บ้าเลือดเลย
ก็มีนะครับ !

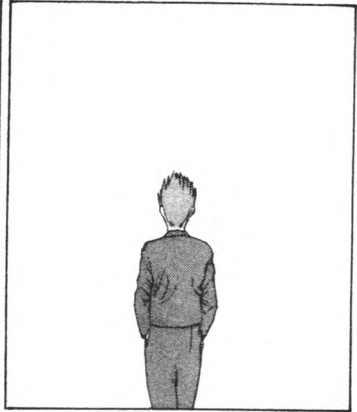
พับผ้า
เจอคน
ไม่รู้จักโลกนี้
แย่นะ

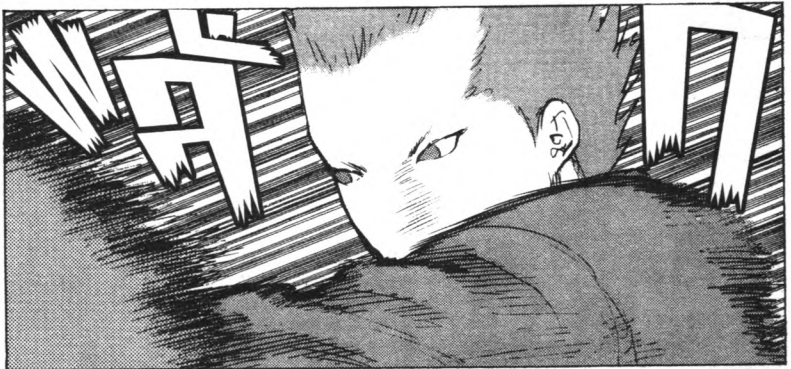

อยาก
ถาม

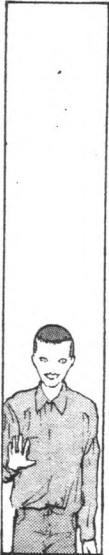
ทาง
ชัก
หน่อย
...

วะ...
ว้าก

ปีศาจ
ดี
ช่าน

อะ!
!

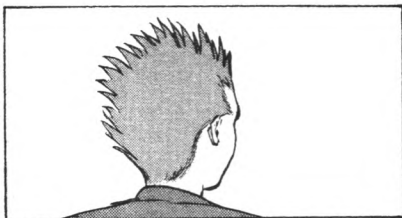
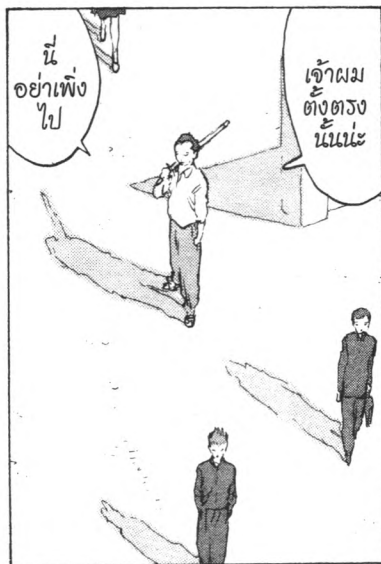
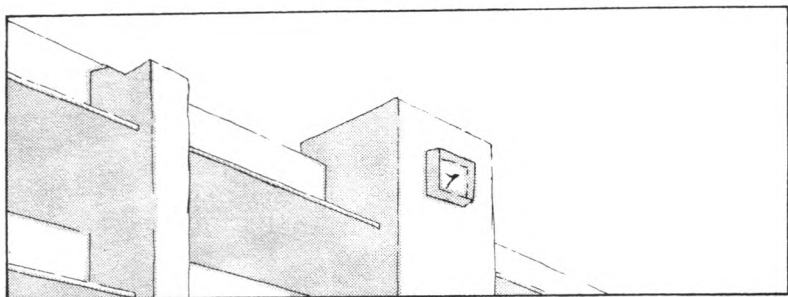
หนี
ไป
อีก
แล้ว

ทำไม
คนเมืองนี้
ไม่ยอม
บอกทาง
เราซักคน

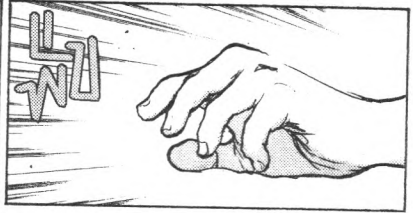
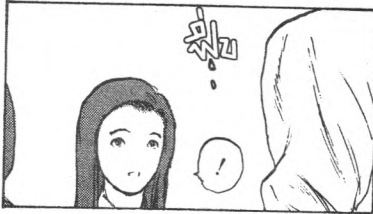
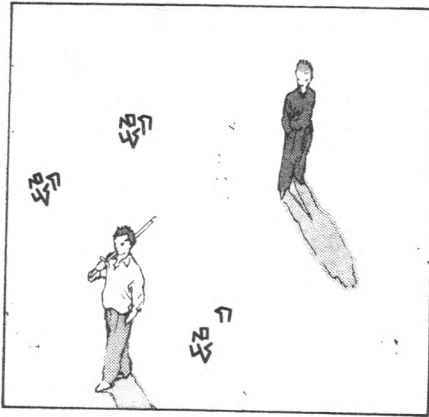
ทั้งที่
ชัก
อาทิตย์
นี่
จะย้าย
มา
เมืองนี้
อยู่แล้ว
...

เป็นห่วง
จัง
จะหา
เพื่อน
ได้มัยน้อ
เรา
...

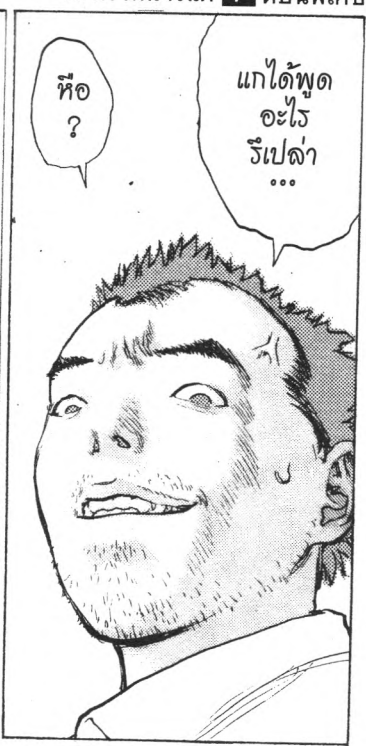
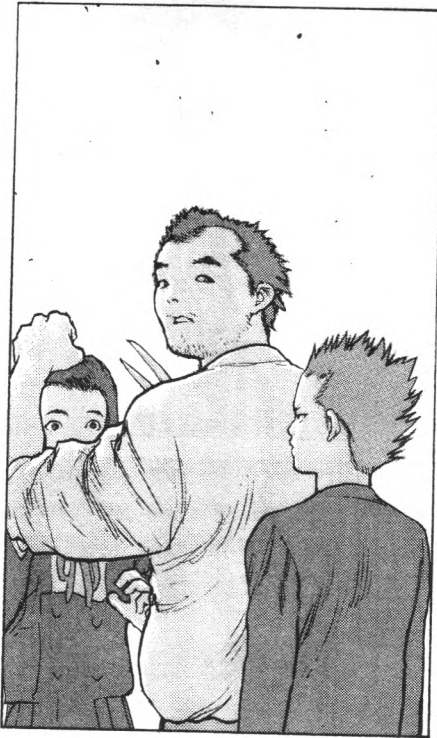

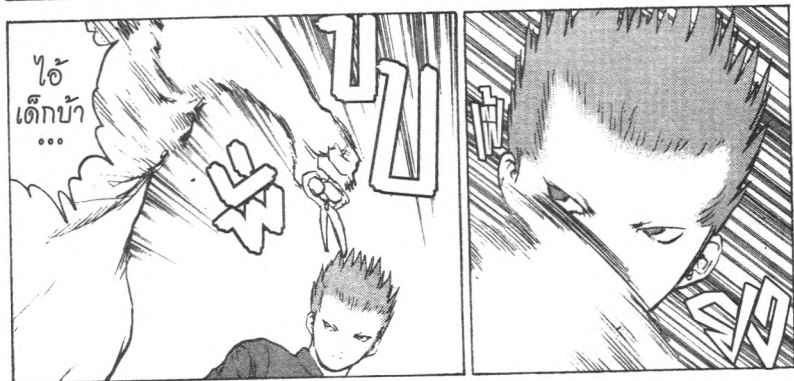

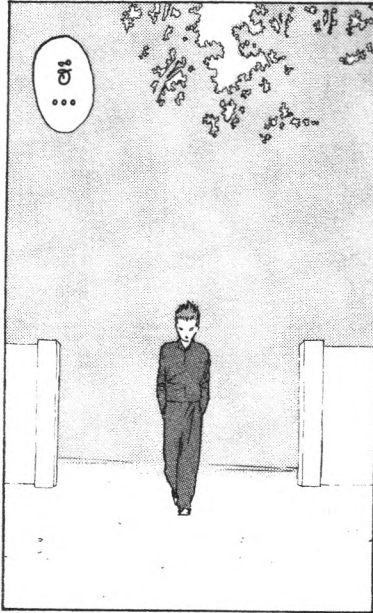

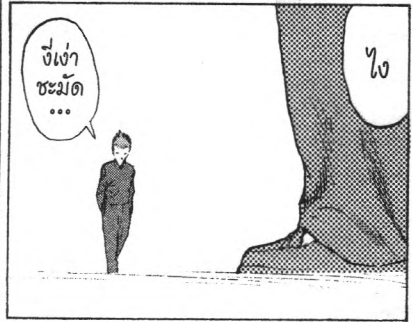

บ้างจึง
พัก
การเรียน
สอง
อาทิตย์
อะไรนะ

คนที่
ลงไม้
ลงมือ
ก่อน
คือ
ทางนั้น
แท้ๆ
...

ง่เง่า
ชะมัด
...

ไ้

ตามหา
ตัวแกอยู่
วะ
ทาเคฮิสะ

มาต่อจาก
คราวก่อน
กันดีกว่า

พวก
แก
นี่เอง

ไม่
รู้จัก
เชิดนะ

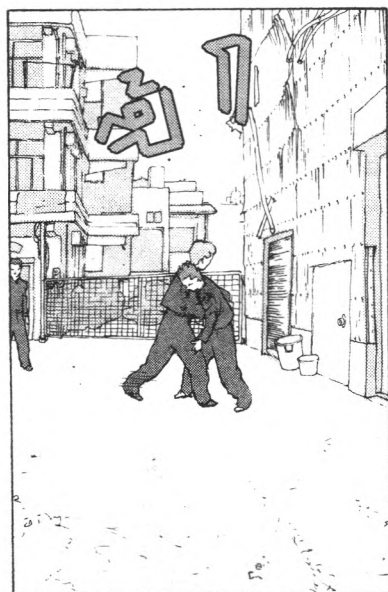
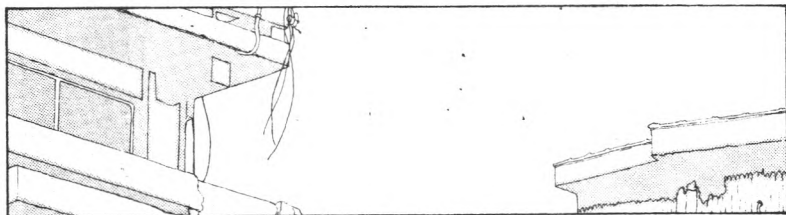
จะสู้กัน
ก็จริง
มันก็
เหมือนเดิม
แหละ

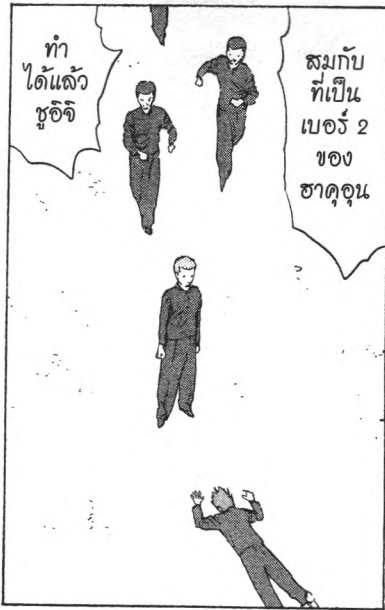

ฮะ?

อย่าพูด
อย่างนั้น
ซี

มา
เถอะ
น่า

ทำ
ได้แล้ว
ชูอิจิ

สมกับ
ที่เป็น
เบอร์ 2
ของ
ฮาคุงุน

พับฝ่ามือ
อย่าพามาต่อเลย
กับเด็กปีหนึ่ง
ได้มั๊ย

ยังไง
ฉันก็
แบกป้าย
ของ
ฮาคุงุน
อยู่

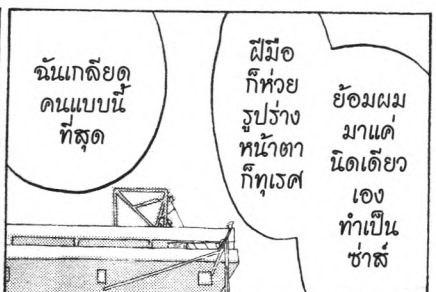

แต่
เพราะเจ้านี้
มันดัน
ทะลึ่ง
वादดี

พูดออกมาได้
ว่าคู่ต่อสู้
เป็นใครที่ไหน
ไม่เกี่ยว

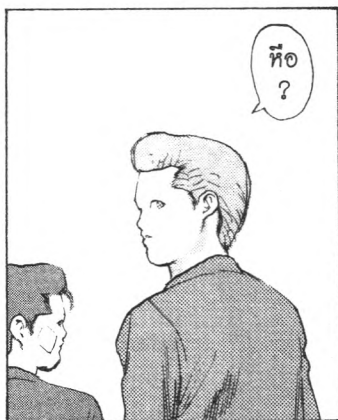
ซี
...

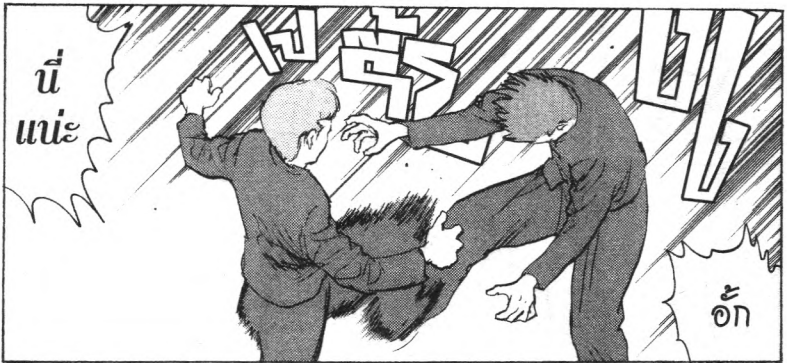
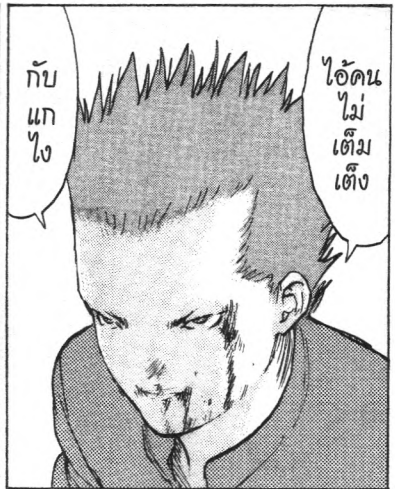

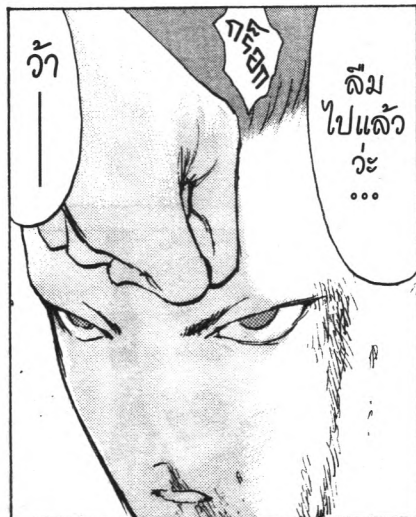
ฉันเกลียด
คนแบบนี้
ที่สุด

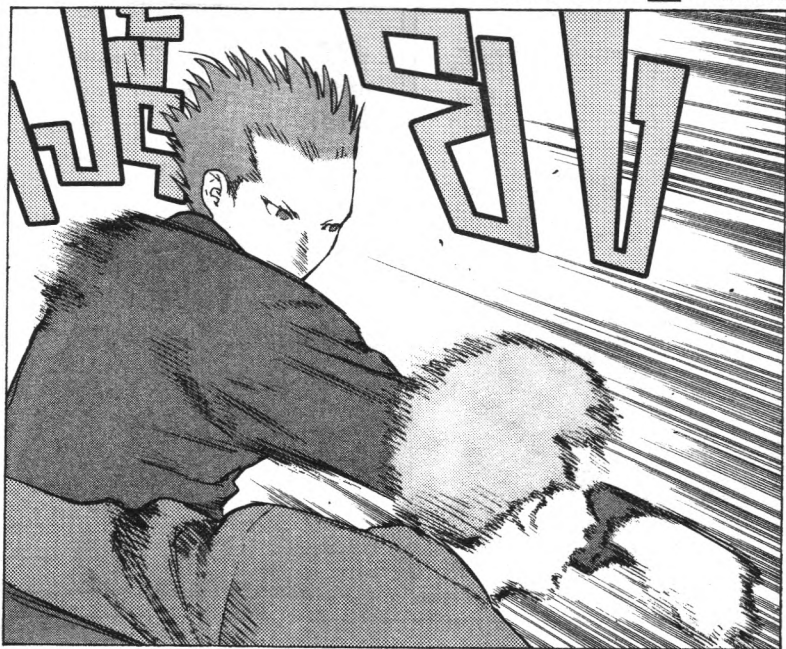
ฝีมือ
ก็ห่วย
รูปร่าง
หน้าตา
ก็ทุเรศ

ย้อมผม
มาแค่
นิดเดียว
เอง
ทำเป็น
ซ่าส์

หมัด
สวิงซ้าย
เวิร์ด
ใช้มั้ยละ
...

ผิดกับ
หมัด
คั้งๆ
กลางๆ
ของแก
ลิบลิบ

ถ้าใช้
หมัดนี้
มือของ
ตัวเอง
ก็แยะด้วย
เลย
ไม่อย่าก
ใช้

เพราะฉะนั้น
ขอใช้แค่
มือขวา
จัดการ
พวกแก
ละกัน

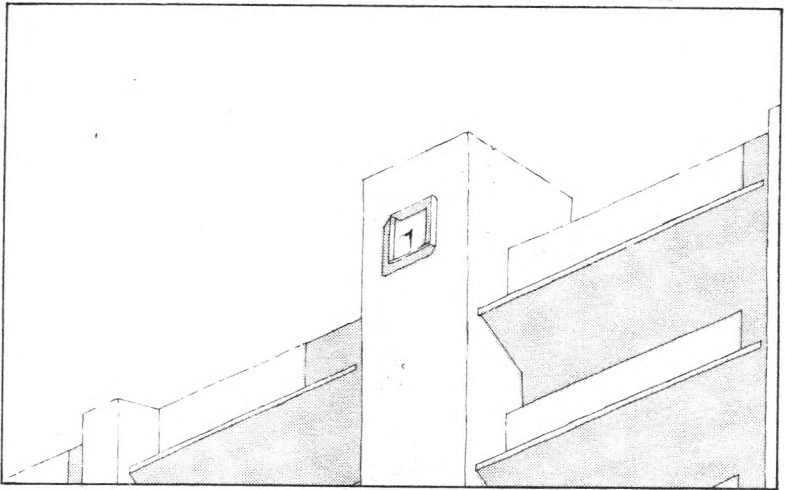
ฮะ
...

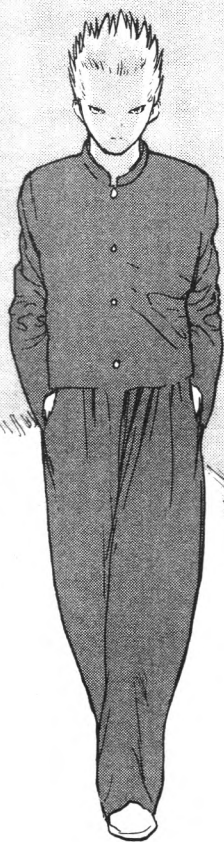
ฮะ...
ฮะ...

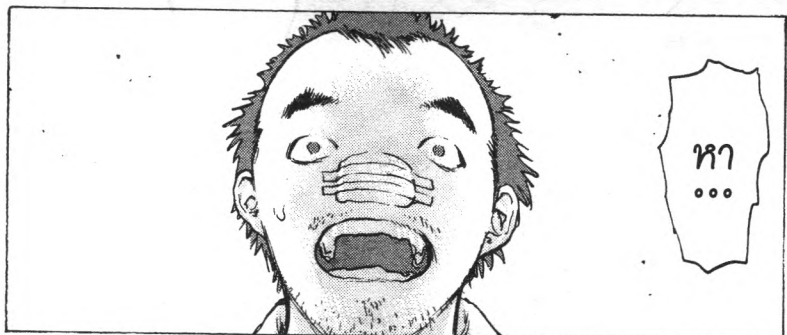
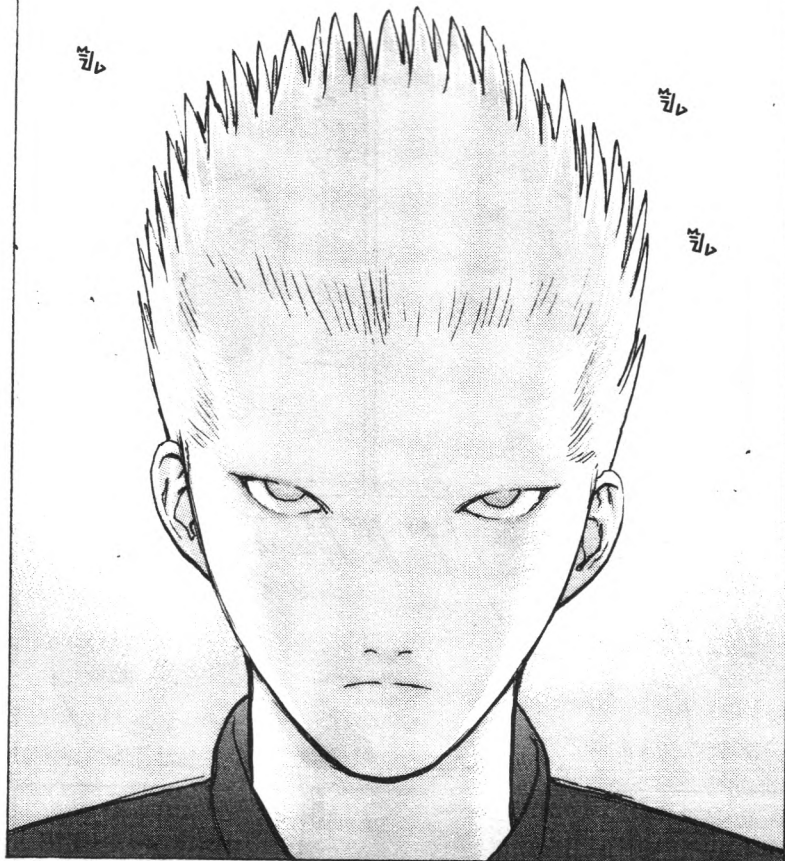

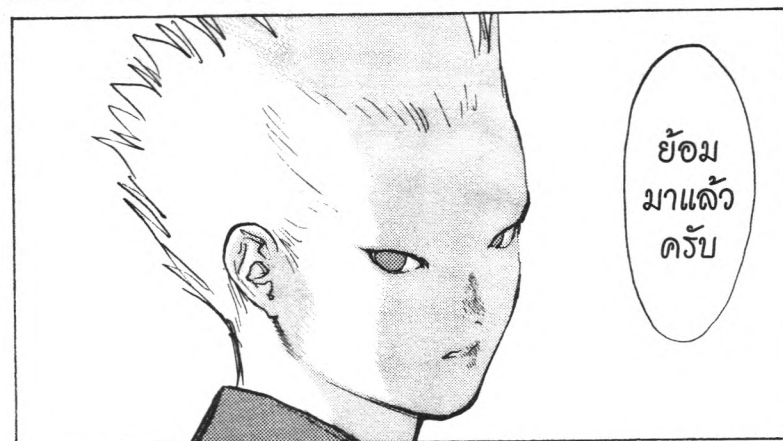
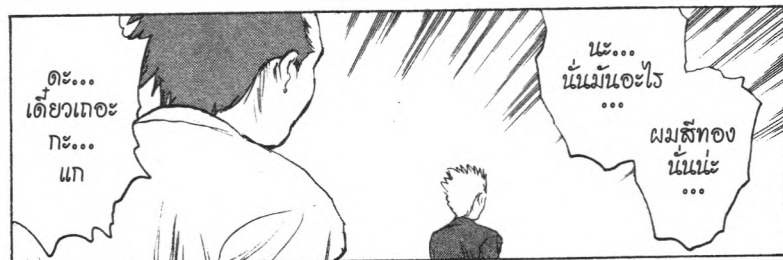
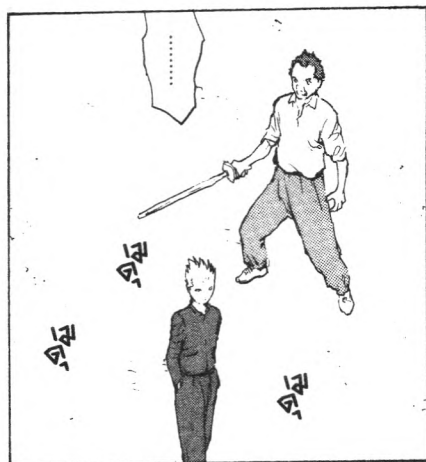
อีกอย่าง
กับพวกแก
เนี่ย
...

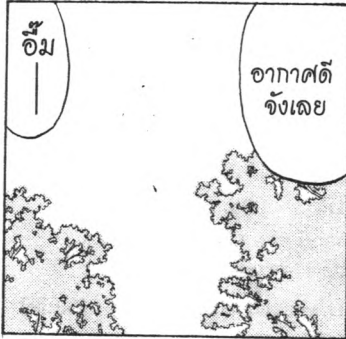
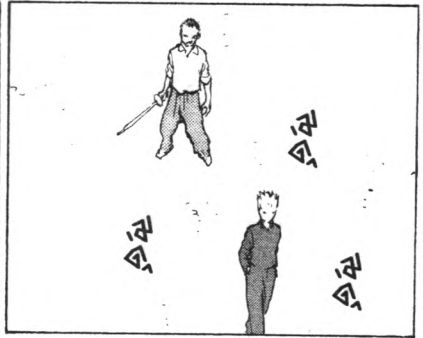
มือขวา
ข้างเดียว
พอแล้ว

■ NED COMICS

ANGEL DENSETSU เทวดาหน้าโฉด

7 โลกศพของผู้ชนะ

พิมพ์ครั้งที่ 1

30 เมษายน 2547

ผู้เขียน NORIHIRO YAGI

เจ้าของ บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม.4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

www.nationcomics.com

ผู้พิมพ์ โรงพิมพ์ เนชั่น มัลติมีเดีย กรุ๊ป จำกัด (มหาชน)

44 หมู่ 10 บางนา-ตราด กม.4.5 กรุงเทพฯ 10260

โทรศัพท์ 0-2325-5555

"ANGEL DENSETSU"

© 1992 by Norihiro Yagi

All rights reserved.

First published in Japan in 1992 by SHUEISHA Inc., Tokyo.

Thai language translation rights in Thailand arranged by

SHUEISHA Inc., Tokyo through SEIUN (THAILAND) CO., LTD.

and ANIMATION INTERNATIONAL LTD. with NATION EDUTAINMENT CO., LTD.

VOLUME 7 © 1996

Thai language edition.

For distribution and sale in Thailand only.

จัดพิมพ์เป็นภาคภาษาไทย เพื่อจำหน่ายภายในประเทศไทยเท่านั้น

For the purpose of publication in Thai language, the artwork in this publication is generally printed in reverse from the original Japanese edition.

หนังสือฉบับนี้มีต้นฉบับเป็นภาษาญี่ปุ่น ซึ่งมีการอ่านจากซ้ายไปขวา ทางคณะผู้จัดทำได้ทำการกลับภาพ เพื่อให้เหมาะสมกับการอ่านแบบไทย

ISBN 974-254-061-6

ผู้แปล คุณเนนพล จันทรัศคะ

ต้องการสั่งซื้อหนังสือการ์ตูน สั่งซื้อได้ที่ ฝ่ายสมาชิก โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 1736-42
โทรสาร 0-2317-1409 : ฝ่ายผลิตภัณฑ์ โทรศัพท์ 0-2325-5555 ต่อ 3120